

Valentin Rozman

Od razsvetljenja do zdravega razuma

Onkraj slepil umskih energij

Premierna izdaja za sejem Narava-Zdravje, oktober 2011

Resnica ne obstaja.

Obstajajo samo medsebojni odnosi.
Lahko si del tistega, kar je vedno najboljše
za vse, ali pa deluješ iz lastnega interesa
in dovoljuješ obstoj škodovanja na račun
tvoje osebne sreče. To je Alfa in Omega
tega sveta. Najvišja resnica. Odloči se, kaj
boš postal in to bo vplivalo na vsakega
posameznika. Vesolje je skupina in če
nisi sposoben biti del skupine, si lahko
predstavljaš, kakšne bodo
posledice zate.

Bernard Poolman

**Od razsvetljenja do
zdravega razuma**

Onkraj slepil umskih energij

Avtor besedila in fotografije,
oblikovalec ter založnik:
Valentin Rozman

1. premierna izdaja
za sejem Narava-Zdravje
Ljubljana, 6. oktober 2011
Naklada 100 kosov
Cena 19,95 €

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

133.2

ROZMAN, Valentin

Od razsvetljenja do zdravega razuma :
onkraj slepil umskih energij / Valentin Rozman.
- 1. premierna izd. - Ljubljana : samozal.
V. Rozman, 2011

ISBN 978-961-93170-0-6

258046976

Valentin Rozman

Od razsvetljenja do zdravega razuma

Onkraj slepil
umskih energij

Premierna izdaja
za sejem Narava-Zdravje
oktober 2011

Kazalo

- 7 > **Uvod**
- 9 > **Moja življenjska zgodba**
- 23 > **Odkrivanje slepil duhovnosti**
- 31 > **Osnove samoodpuščanja**
- 43 > **Uporaba samoodpuščanja**
- 51 > **Slepilo dobrih občutkov**
- 57 > **Postopek samoodpuščanja**
- 65 > **Kdaj izvajati samoodpuščanje**
- 71 > **Desteni jaz proces**
- 75 > **Več o Desteni rešitvah**
- 79 > **Enakovredni denarni sistem**
- 83 > **Živali in rastline**
- 89 > **Ljubezen in spolnost**
- 93 > **Vera in religija**
- 97 > **Načrti za prihodnost**
- 101 > **Moje samoodpuščanje**
- 103 > **Če hočeš spremeniti svet, spremeni sebe**
- 113 > **Strah pred posledicami zamujene priložnosti**
- 121 > **Obžalovanje zaradi malomarnosti do sobnih rastlin**
- 129 > **Odpor glede fotografiranja alkoholnih pijač**
- 133 > **Ustavljanje tihega klepeta v moji glavi**
- 139 > **Poslovni dogovori in moje čustvene reakcije**
- 145 > **Moji kontaktni podatki**
- 149 > **Desteni spletne povezave**

Uvod

Ta knjiga bo govorila o iluzijah duhovnega sveta, zlasti o odpuščanju. V mnogih, zlasti verskih knjigah se veliko govori o odpuščanju, vendar le o odpuščanju drugim osebam, nikoli pa ne o odpuščanju samemu sebi. Tukaj bom razložil, zakaj je odpuščanje drugim zgolj slepilo in samoprevara, ter zakaj je odpuščanje sebi nepogrešljivo orodje za popolnoma odgovorno življenje. Samoodpuščanje je ključ za trajno odstranitev vsega zla iz tega sveta.

Moja življenjska zgodba

Najprej nekaj o meni, o moji življenjski zgodbi, ki me je pripeljala do spoznavanja kdo in kaj sem, kako delujem, in kako lahko samega sebe izboljšam.

Rodil sem se leta 1973 v mestu Jesenice, ki je dobro poznano po jeklarski industriji. Moj oče velja za inovativnega in iznajdljivega človeka, ki pa svoje ideje najuspešneje uresničuje samostojno. Kariero je pričel kot dimnikar, se nato dokvalificiral in postal vodja odpraševalne naprave v železarni. Za izboljšanje proizvodnih procesov je izumil nekaj pripomočkov, za proizvodnjo katerih je odprl popoldansko obrt, ta pa se je sčasoma razvila v naše družinsko podjetje za izdelavo kovinske galanterije. Mati je bila zaposlena kot medicinska sestra babica, obiskovala je mlade mamice in pri njih doma oskrbovala novorojenčke. Skupaj z mojim dve leti mlajšim bratom smo veliko časa preživel v naravi; na mladinskih delovnih akcijah, ter v gorah, saj je bil oče zelo aktiven član planinskega društva ter celo oskrbnik dveh koč. Z razvojem kovinske obrti smo vse več časa preživljali v

delavnici; mati je pustila službo in prevzela računovodske posle, z bratom pa sva proti koncu osnovnošolskega izobraževanja tudi pričela pomagati svojemu očetu.

Najbrž sem oseba z največ sošolci, saj sem med odraščanjem zamenjal kar štiri osnovne šole. Pa ne zato, ker bi bilo z menoj kar koli narobe, temveč zgolj zaradi praktičnih okoliščin. Jesenice so dolgo mesto, razvlečeno po ozki dolini. Naša družina je stanovala na Koroški Beli, torej na jugovzhodnem začetku mesta, mati pa se je vozila z avtom v službo v Zdravstveni dom na Plavžu, ki je čisto na severozahodnem dela mesta. Prva dva razreda osnovne šole sem obiskoval na Plavžu, ker me je mati vsak delovnik zapeljala tja tik preden je pričela s službo. Zaradi velikega vpisa otrok v tamkajšnjo šolo, so me premestili, tako da sem tretji in četrti razred obiskoval šolo na sredini mesta. Ker sem že dovolj zrasel, pa sem v peti in šesti razred hodil kar peš, in to v osnovno šolo na Koroški Beli, ki je bila le nekaj minut hoje oddaljena od našega stanovanja. Zaradi gradnje nove hiše v Smokuču, kamor smo se preselili leta 1986, sem sedmi in osmi razred obiskoval še na četrti osnovni šoli, ki se nahaja v Žirovnici.

Po končani osnovni šoli sem se vpisal na Srednja šolo za oblikovanje in fotografijo, kjer sem želel študirati grafično oblikovanje, vendar nisem bil sprejet zaradi premajhnega števila študijskih mest. Namesto da bi eno leto zapravil s čakanjem na drugo priložnost, sem se odločil za štiri-letni strojnotehniški študij na Srednji šoli Jesenice. Ta študijska smer se mi je zdela najbolj smiselna, saj je vsebovala veliko načrtovanja oziroma risanja. Bila pa je tudi v povezavi s kovinsko obrtjo, ki jo je v tem času pričel razvijati oče.

Če odštejem nekaj bolečih vzgojnih ukrepov mojih staršev, se iz otroštva ne spomnim kakšnih večjih travmatičnih dogodkov. Starši so se do naju z bratom obnašali zelo zaščitniško, zato nama niso dovolili, da bi zvečer ostajala na ulici. Ko smo začeli z obrtjo, pa je delo v delavnici zapolnjevalo večino mojega preostalega časa. Starši so me torej uspeli zaščititi pred vplivom drog, alkohola in škodljive družbe, vendar sem bil kot posledica tega tudi zelo slabo socializiran. To se mi je »obrestovalo« zlasti v srednji šoli, ko nikakor nisem mogel dojeti vzrok za zbadanje in nasilje nekaterih sošolcev nad mano. Te izkušnje so bile tako

moteče, da sem drugi razred srednje šole celo ponavljal. Vendar sem bil naslednje leto zelo vesel, saj sem bil dodeljen v kombiniran razred s študenti metalurgije, tako da nas je bilo v razredu med strokovnimi strojniškimi predmeti zgolj osem učencev.

Po srednji šoli sem se seveda redno zaposlil v našem družinskem podjetju. V času mojega srednješolskega študija, ko je bil oče za polovični čas še zaposlen v železarni, sem dobil neko zelo zanimivo "igračo". Ko je šel oče, kot eden izmed vodilnih delavcev železarne, na strokovni izlet v ZDA, je na tamkajšnjem sejmu tehnoloških novosti opazil prvi model računalniško krmiljenega rezalnika samolepilnih folij. Ker se je zavedal mojega navdušenja nad oblikovanjem in računalniki, je rezalnik nemudoma uvozil, tako da sem nekaj let poleg naše kovinske galanterije razvijal še storitev izdelave reklamnih napisov iz samolepilne folije. Ta naprava je pomenila veliko tehnološko revolucijo, ki je do danes skoraj povsem nadomestila črkoslikarstvo. Brat pa je v tistem času tudi pričel pomagati pri sosedu, ki se je ukvarjal s sitotiskom, in tako spoznal osnove te tiskarske tehnike.

Gospodarske razmere tistega časa so povzročile recesijo v železarstvu, in od terjatev, ki smo jih imeli do odjemalcev naših kovinskih izdelkov, so se obetali zelo slabi izkupički. Zato smo se odločili prodati vse stroje za kovinsko obdelavo, ter se preoblikovati v grafično podjetje. Naredil sem obrtni izpit za pripravo za tisk, brat pa za sitotiskarja. Ker v Sloveniji ni bilo kvaliteteznega znanja in repromaterialov za sitotisk in izdelavo napisov, smo pričeli obiskovati strokovne sejme v tujini, ter na našem trgu hitro uspeli z visoko kakovostnimi grafičnimi storitvami. Konkurenčno prednost pa smo povečali še z lastno inovacijo digitalnega izsekovanja nalepk. Ta tehnologija je omogočala izdelavo manjših naklad nalepk poljubnih oblik, potiskanih v kakovostni sitotisk ali offset tehniki.

Količina dela je naraščala iz dneva v dan, tako da sem bil za računalnikom od jutra do večera. Oče je bil veliko časa na terenu, kot komercialist in nabavnik, mati je skrbela za gospodinjstvo in računovodstvo, brat pa si je zaradi reproduktivne narave sitotiska lahko pomagal tudi z dodatno delovno silo. Počasi se je vse skupaj razvilo v

deloholizem, ki je močno pričel krhati mojo psihično stabilnost, tako da sem pričel celo z obiskovanjem psihologa. Medsebojni odnosi v našem kolektivu so se vse bolj krhali in obupno sem iskal rešitev iz te krize. Oče se je vse bolj oddaljeval od odgovornega vodenja podjetja, saj ga je pričelo navduševati oživiljanje zgodovine tiskarstva.

Bližalo se je novo leto 1997, ko sem imel kot predstavnik našega podjetja, nalogo obiskati družinsko podjetje, s katerim smo že dalj časa poslovno sodelovali. Njihova zgodba o razvoju je bila zelo podobna naši, le da sva bila pri našem vpletena dva sinova, pri njihovem pa tri hčerke. Med takratnim silvestrskim obiskom se je zgodil konflikten dogodek med njihovim očetom in najstarejšo hčerko, v katerem sem se postavil na stran hčerke. To naju je povezalo in naslednji dan sem jo povabil, da bi skupaj praznovala novo leto, ne glede na to, da sva se pred tem samo enkrat videla. Najel sem apartma v Bohinju, kjer sva se po dolgem pogovoru intimno zbližala in postala je moje prvo resno dekle.

Tako dekle kot jaz, sva živela in delala v čisto enakih razmerah. Bivala sva v hi-

šah najinih staršev, delavnici pa sta bili v spodnjih nadstropjih hiš. Kadar koli je prišla kakšna stranka, ali je bilo potrebno nekaj narediti, sva se morala takoj odzvati, in noben izgovor ni pomagal. Zato sva se odločila zgolj po nekaj mesecih poznanstva, preseliti v najemniško stanovanje v Kranju, stran od hiš oziroma podjetnih najinih staršev, ter si izboriti zgolj osemurni delavnik. Pričakoval sem, da se bova s tem korakom osvobodila vpliva najinih staršev, ter si ustvarila harmonično življenje, v skladu z najinimi željami. Vendar pa sem se motil. Jaz sem bil dovolj trden in odločen, da sem uspel reči ne, moje dekle pa je bilo bistveno manj čustveno stabilno, in je podleglo vztrajnemu prepričevanju njenih, pa tudi mojih staršev. Mnogokrat je ostajala v službi do poznih večernih ur, in kljub obljubam, sem zaman čakal njen povratek ob dogovorjeni uri.

Nato so vmes posegli še moji starši, ki so naju z dobrimi nameni prepričali, da sva se preselila v manjše prenovljeno stanovanje, veliko bližje našemu podjetju. Moji starši so želeli biti pravični, in mi omogočiti enako površino stanovanja, kot je znašalo zgornje nadstropje naše hiše, ki jo je

po moji odselitvi dobil v uporabo moj brat. Zato so naju z dekletom prepričali, da se čez eno leto preseliva v novo večje stanovanje v Zapužah, ki so nama ga pomagali sofinancirati. Vse te dobronamerna ravnanja mojih staršev seveda niso bile brezplačna, temveč izsiljena in pogojena s tem, da še naprej delam v našem podjetju, kljub neprijetnim delovnim odnosom.

Ker se, kljub mojemu trudu, razmere na mojem delovnem mestu niso izboljševale, sem se odločil registrirati svoje podjetje in prenehati delovno razmerje pri svojem očetu. Toda ravno, ko se je pričela kazati svetlejša prihodnost, sem doživel travmatično presenečenje. Dekle mi je reklo, da se ne počuti varno, in kljub mojemu prepričevanju in ugotavljanju, zakaj se tako počuti, se je po treh letih skupnega življenja naposled odselilo. To me je izredno hudo prizadelo, saj si nisem znal razložiti, kako se nekdo, ki ima redno plačo, streho nad glavo, hrane na pretek, ter skrbnega partnerja, lahko na kakršen koli način počuti ogroženega. Prepričan sem bil, da sta za prepir vedno potrebna dva, in da se partnerski odnos ne more skrhati, če vsaj eden naredi vse za to, da se drugi počutil prijetno.

Počutil sem se, kot da se mi je podrl ves svet, kajti doživel sem globok osebni poraz. Prvič v življenju sem ostal sam, in solze so dolgo časa lile iz mene v potokih. Ko sem končno izjokal vso bolečino, sem se odločil narediti vse, da se mi kaj takega ne bi več zgodilo. Trdno sem se podal na pot odkrivanja in raziskovanja, kako človek deluje, da bi v prihodnosti pravočasno uspel prepoznati in preprečiti škodljive medsebojne odnose. Z delom kot samostojni grafični oblikovalec in fotograf sem sedaj lahko vsak mesec hitro zaslužil dovolj za kritje vseh mojih mesečnih obveznosti, tako da sem imel obilico prostega časa za raziskovanje skrivnosti življenja.

V naši družini nismo prakticirali nobene religije, saj so stari starši zamerili cerkvi, ker je sodelovala z okupatorjem med prvo in drugo svetovno vojno. Zato sem najprej začel z branjem krščanskega svetega pisma, nato pa nadaljeval še s temeljnimi deli ostalih svetovnih religij in duhovnih izročil, dostopnih v naši knjižnici. Spoznal sem življenje po smrti, reinkarnacijo, duhovno hierarhijo, sveto geometrijo, energije, čakre, in se tako vse bolj poglobljal v nevidni svet stvarstva. Seveda sem proučil tudi

številne sodobne psihološke knjige o medsebojnih odnosih, o čustvih in občutkih, da bi čim bolj razumel delovanje človeka.

Po nekaj letih branja na stotine knjig sem sklenil pridobiti še osebne izkušnje v zvezi z vsemi spontanimi teorijami. Postal sem vegetarijanec, pričel meditirati, hodil na srečanja različnih duhovnih skupin vzhodnih iz zahodnih izročil, se udeleževal Jogijskih, Tantričnih, Angelskih, Reiki, Tai-chi, Ajurvedskih, Kitajskih, Majejskih in podobnih delavnic, taborov in sejmov, da bi se čim bolj in do potankosti seznanil z vsemi skrivnostmi življenja. Pestrost znanja me je tako navdušila, da sem registriral celo ustanovo Fundacijo Vedis, z namenom povezovanja, sodelovanja in ustvarjanja sinergije med vsemi slovenskimi organizacijami, ki so delovale z namenom dvigovanja kvalitete življenja. Ker pa sem ugotovil, da bi uspešno delovanje fundacije terjalo veliko več časa in denarja, kot sem sprva pričakoval, sem jo po nekaj mesecih zaprl.

Po osmih letih kopičenja znanja in izkušenj iz področja razumevanja delovanja človeka in stvarstva, sem sklenil, da preneham biti poznan zgolj kot grafični oblikovalec in

fotograf, temveč da se profesionalno posvetim ljudem, potrebnim pomoči. Leta 2008 sem prodal vso svojo fotografsko opremo, poslovne prostore preobrazil v prijetno svetovalnico, ter ji nadel ime "Oaza ljubezni - Center za harmonijo življenja". Izoblikoval sem si privlačne brošure in izvedel oglaševalsko akcijo v pričakovanju, da se bo veliko ljudi odločilo za moje storitve reiki terapij in angelskega svetovanja. Ker pa je bilo celo po nekaj mesecih razširjanja informacij zelo malo odziva, sem se odločil poiskati še dodaten vir prihodka.

Med oglasi sem zasledil, da se v moji regiji išče zastopnik za PIRS, oziroma Poslovni Informator Republike Slovenije, ki je naš najbolj ugleden poslovni imenik. Ker sem želel spremembe življenjskega ritma, me je navdušila ideja spoznavanja novih ljudi ter njihovih življenjskih zgodb. Sprejel sem delo in odtlej vsak dan, od jutra do večera, obiskoval dodeljena podjetja vse od Radovljice, do Rateč in Bohinja. Bil sem najbolj uspešen v naši skupini in veliko zaslužil, tako da sem skoraj povsem opustil svoje svetovalne storitve. Z delom zastopnika sem se odločil nadaljevati, dokler se mi ne zgodi kakšen velik prelomni dogodek.

In pol leta po pričetku moje zastopniške kariere, se mi je res zgodilo nekaj hudo prelomnega, kar me je skoraj stalo življenja.

V popolni temi večernih ur jeseni 2009, sem šel za PIRS popisat podjetje, ki se je ukvarjalo z odstranjevanjem azbestne strešne kritine. Ko sem parkiral na njihovem dvorišču, sem šel po stranski poti nad škarpo, ki je ločevala dovozno pot za tovornjake v kletno garažo. Med sestankom z lastnikom podjetja sva govorila, kako nevarno je njihovo delo na višini, in kako včasih kakšen delavec pade v globine in se polomi. Po uspešnem sestanku, kjer sem uspel prodati precej velik oglaševalki paket, sem se poslovil, ter se napotil proti svojemu vozilu s sliko padlega polomljenega delavca v svojih mislih. Ob tem sem pozabil na kletno dovozno pot za tovornjake, ter v temi zakoračil čez škarpo. Z levo nogo sem stopil v praznino in se hipoma z zgornjim delom trupa zvrnil naprej. Najprej je na tla padel trd plastičen kovček, ki sem ga držal v levi roki, nato pa sem jaz padel nanj, ter se hudo udaril v trebuh in prsni koš. Z hudimi bolečinami sem se pripeljal do najbližje reševalne postaje, ter zaprosil za pomoč.

Dan kasneje sem se znašel v postelji urgentnega oddelka Bolnišnice Jesenice. Sestra mi je povedala, da so mi zaradi notranje krvavitve morali odstraniti počeno vranico. Toda na srečo to zame predvidoma ne bo pustilo hujših posledic, saj sem eden izmed redkih, ki ima tako imenovano akcesorno oziroma dodatno vranico, ki bo čez čas zrastle in prevzela funkcijo prvotne vranice. Nekaj tednov sem tako okrevaj v bolnišnici, nato pa sem lahko odšel domov. Med ležanjem v domači dnevni sobi sem izkoristil čas z brskanjem po internetu ter odkrivanjem novega znanja iz področja ezoterike. Med ogledovanjem video posnetkov na YouTubu sem nekega dne naletel na zelo nenavadne video posnetke. Govorila je neka mlada kratkolasa oseba, ki je na začetku in na koncu govora globoko izdihnila in vdihnila. V vsakem posnetku se je predstavila z novim imenom, vse kar je povedala, pa se mi je zdelo tako zelo iskreno, odkrito in zdravorazumsko, da sem se odločil raziskati avtorja teh posnetkov v angleškem jeziku. In tako sem oktobra leta 2009 odkril Desteni, ter presunljive informacije, ki presegajo vse, kar sem doslej izkusil, prebral v knjigah, ali odkril na internetu, ter se prvič srečal s samoodpuščanjem.

Odkrivanje slepil duhovnosti

Kar me je pritegnilo pri Desteni, je neverjetna iskrenost in zdravorazumskost sporočil v obliki YouTube video posnetkov ter besedil na njihovi spletni strani in forumih. Ničesar se ni skrivalo, ni se skušalo narediti kakšne informacije skrivnostne ali izjemno pomembne, enostavno se je, na znanstven način, razložilo vse o zgodovini in nastanku vesolja, človeka ter umskozavestnega sistema. Kako je možno, da so pri Desteni prišli do tako natančnih informacij, ter zgodovino razvoja Desteni, bom razložil v kakšni izmed naslednjih knjig. Glavni namen te knjige je predstaviti praktično orodje, ki ga vsak lahko uporabi v svojem življenju.

Kristjani so dobro seznanjeni z odpuščanjem. Svetopisemske zgodbe nas učijo, kako je pomembno odpuščati drugim ljudem ter kako je potrebno prositi Jezusa ali Boga za odpuščanje. Znano je, da zamere, če jih v sebi držimo dolgo časa, povzročijo okvare organov, bolezni, in naposled tudi smrt. Iz tega se je tudi razvil rek: »Nekaj mi gre na jetra«. Vsako čustvo je povezano

z določenimi notranjimi organi in če smo dolgo časa jezni, pride do okvare jeter, kajti čustvo jeze je povezano z jetri. Ta dejstva pozna tako tradicionalna Kitajska medicina kot indijska Ajurveda. Poleg fizične anatomije imamo ljudje tudi energijsko anatomijo, ki pa jo zahodna medicina zavrača, kot zavrača vse, kar človeka resnično pozdravi. Prav tako vse večjemu številu ljudi postaja jasno, da je zdravstvo, kot tudi vse ostale stroke v naši družbi, skorumpirano in pod vplivom denarja.

Korporacije na zvit in pretanjen načrt posegajo v zakonodajo, tako da javnosti onemogočajo stik z informacijami in snovmi, ki človeka naredijo povsem zdravega. To pa zato, ker farmacija lahko služi denar le z sintetičnimi izdelki, ki jih je moč patentirati. Sodobni medicini tako ni v interesu promovirati brezplačnih metod zdravljenja ter naravnih zdravil, ker bi izgubila vir dobička. Da je na tem svetu denar Bog vedo vsi, vendar se le redki zavedajo, kako močno denar vpliva na sleherno odločitev, ki jo naredimo v življenju. In tudi tukaj Desteni ponuja učinkovito rešitev, toda to je gradivo za še eno dodatno knjigo.

Ne trdim, da je celotna sodobna, oziroma zahodna medicina, povsem neuporabna, oziroma škodljiva. Urgentni in kirurški del je tudi meni že nekajkrat rešil življenje, oziroma podaljšal čas mojega bivanja v tem telesu. Prvič sem bil operiran na želodcu, ko sem v mladosti pojedel nek manjši kovinski predmet. Moja panična mati me je takoj peljala pod nož, v strahu pred blokado v črevesju, čeprav je obstajala možnost, da bi predmet prebavil in iztrebil. Naslednjič sem šel pod nož v času srednješolskega študija, ko sem v domači delavnici za hec udaril z velikim kladivom po kovinski mizi, tako da se je droben košček kladiva odlomil in se zaril globoko v stegno moje desne noge. In, kot sem že povedal, so me kirurgi pred smrtonosnimi posledicami padca rešili pred dvema letoma.

Povsem drugačna zgodba medicine pa je, če se osredotočim na obravnavanje manj fizično vidnih simptomov. Pred desetimi leti me je predel kože okoli spolovila pričel vse bolj srbeti. Z leti je ta del kože postal belkast, saj se je povrhnjica prekomerno razmnoževala. Šel sem na pregled k splošni zdravnici, ki mi je predpisala neko mazilo, vendar po več mesecih uporabe ni bilo no-

benega izboljšanja. Po razočaranju nad uradno medicino sem se odločil raziskati še alternativno oziroma komplementarno medicino. Šel sem do najboljših strokovnjakov Kitajske in Ajurvedske medicine, preizkusil sem homeopatijo, reiki, ter angelsko zdravljenje. Postal sem vegetarijanec, sčasoma veganec, nato presnojedec, ter imel nekaj tedenske poste, celo po metodi Amaroli, torej s pitjem lastnega urina. Toda tudi vse alternativne metode mi niso prinesle nobenega izboljšanja glede mojega kožnega izpuščaja.

Še bolj drastičen primer je moja mati, ki je bila celo sama del sodobne medicine. Oba z očetom sta od mladosti naprej kadila, vendar se je oče spametoval in kajenje opustil zaradi napovedi zdravnika, da bo sicer trpel hude zdravstvene posledice. Mati pa se te razvade ni uspela osvoboditi. V starosti okoli petdeset let se je njeno zdravje pričelo močno krhati. Njena hrbtenica je pešala, dobila je dvojno hernijo, močno se je zredila, dobila zabuhlo, rdečo in luskavo kožo, in zdravnik jo je na osnovi teh simptomov označil za akutno alkoholičarko. In to kljub temu, da jo doma nisem videl spiti niti enega kozarca alkoholne pijače. Zaradi bolečin

v hrbtu nekaj mesecev ni uspela vstati iz postelje. Na naslednjem zdravstvenem pregledu so ji ugotovili tumor nadledvične žleze, čemur je seveda sledil operativni poseg. Po operaciji je zelo hitro shujšala ter pogosto tarnala zaradi povešene odvečne kože. Nekega dne so jo našli utopljeno v akumulacijskem jezeru v Završnici. Video posnetek varnostne kamere je pokazal, da je šlo za namerno utopitev oziroma samomor.

Svojo mater sem že vrsto let opazoval, kako so se njeni miselni vzorci jamranja, obtoževanja, kritiziranja in smiljenja sama sebi vse bolj krepili. Po branju neke psihološke knjige sem ugotovil, da deluje na osnovi vedenjskih vzorcev tipa “ubogi jaz” ter “zasliševalec”, oče pa je imel vedenjske vzorce tipa “odmaknjenec” ter “zastraševalec”. Osebi s takšnimi osebnostmi se sicer zelo fino ujameta, saj “drug drugemu pije ta energijo”, vendar pa takšni vzorci dolgoročno samo škodijo.

Svojim staršem sem večkrat skušal dopovedati, da takšen odnos ne bo imel prijetnih posledic, vendar me nihče od njih ni upošteval. Lahko pa rečem, da je oče postal veliko bolj odprt za zdravstvene nasvete

uradnih predstavnikov medicine, tako da zaenkrat še botruje bolečinam in tegobam, ki jih izkuša. Skratka, smrt moje matere je zgleden primer, kako naš zdravstveni sistem ni zmožen pozdraviti niti osebe iz njihovih lastnih vrst.

Ob raziskovanju Desteni gradiva sem dobil točna pojasnila, zakaj vlada v sodobni znanosti takšna korupcija, ter zakaj tudi od nekaterih tako opevana alternativna, duhovna in energijska medicina ne prinašajo zadovoljivih rezultatov. Tako v tostranstvu, kot v onostranstvu, so vladale številne prevare in slepila Bele svetlobe, ki so človeka ujele v nevidno past. In te limanice so zgrajene iz nevidne snovi; sestavljene so iz misli, čustev in občutkov. Vse to predstavlja energijski del umsko zavestnega sistema nadzora in zaslužnjevanja človeštva na predprogramirani poti.

V podrobnosti zgradbe ter zgodovine nastanka tega sistema se tokrat ne bom spuščal, kajti ta knjiga je namenjena predvsem orodju samoodpuščanja, s pomočjo katerega se človek lahko osvobodi te ječe, prevar in slepil. Pojasnil bi le to, da so se v onostranstvu po letu 1986 pričele dogajati in-

tenzivne spremembe, kajti odstranjen je bil sistem zaslužnjevanja, konstrukt duše, akašijskih zapisov, prav tako pa tudi ange-
li in čakre ne obstajajo več. Umskozavestni sistem se je introvertiral, prekinjena je vsakršna komunikacija z onostranstvom in sedaj ima vsako živo bitje nalogo, da počisti z navznoter obrnjenimi ostanki umskozavestnega sistema.

Ničemur, kar sem opisal v zadnjih stavkih, ni potrebno verjeti, kajti realnost je neodvisna od verovanja posameznika. Tudi sam ne vem, ali se je vse to res zgodilo, vendar sem sprejel te informacije kot zdravorazumsko razlago v kontekstu katere je možno razumeti mehanizem delovanja samoodpuščanja. Glede slednjega namreč ni potrebna nobena vera, saj vsak posameznik lahko pri sebi vidi praktične posledice uporabe orodja samoodpuščanja. Samoodpuščanje je po vseh merilih znanstvena metoda. Uporabi jo lahko uporabi čisto vsak človek in z njo doseže povsem enake rezultate kot ostali. Tukaj se spremembe dogajajo v notranjosti osebe, torej v umu, na ravni misli ter energij čustev in občutkov, tako da sam proces ni mogoče videti s fizičnimi očmi, ali ga otipati s fizičnimi prsti.

Osnove samoodpuščanja

Samoodpuščanje temelji na razumevanju delovanja umskozavestnega sistema, ki proizvaja misli, čustva in občutke. Natančno razumevanje tega sistema zahteva dolgotrajen študij in tudi jaz ga še ne razumem do potankosti. Teh stvari se učim šele dve leti in šele eno leto uporabljam samoodpuščanje tudi pri reševanju lastnih problemov. Kljub temu pa mi je jasen osnovni mehanizem ustvarjanja miselnih in vedenjskih vzorcev, tako da sem sposoben na preprost način te stvari razložiti.

Najprej bom pojasnil, zakaj je odpuščanje drugim slepilo, iluzija, oziroma samoprevara. Duhovniki, guruji, mediji, angeli, in ostali predstavniki sistema zaslužnjevanja Bele svetlobe, nikoli ne razlagajo, kako pride do nastanka energij čustev in občutkov. Vedno se zgolj priznava obstoj zamere, nato pa se posameznika poziva k odpuščanju zamere do druge osebe. Teh zamer naj bi se bilo mogoče odrešiti s pomočjo vizualizacije, torej miselnih predstav, pritiskanja določenih točk na telesu, petja določenih tonov, ali izpostavitvi vibracijam določenih

inštrumentov. Vse te metode obravnavajo zamero kot neko energijsko blokado oziroma energijsko vez, ki jo je mogoče na mehaničen način odrezati, razpustiti oziroma razdrobiti. Spomnim se delavnice angelske intuicije ter tantrične delavnice, na kateri smo vizualizirali zamere do drugih oseb kot vrvi, in bolj kot je bila zamera močna, debelejšo vrv smo si predstavljali. In nato smo to zamero odstranili na ta način, da smo jo prerezali z navideznimi škarjami, kleščami ali celo motorno žago, če je bila vez izredno močna.

Nekateri zamero odstranijo tudi tako, da jo napišejo na papir, nato pa jo sežgejo na pravem ognju. Takšno odpuščanje drugim je popolnoma enako slepilo kot krščanska prošnja odpuščanja Bogu ali Jezusu. Enako velja za novodobno meditacijo in vizualizacijo, kjer se v mislih očiščuješ z vijoličnimi plemeni ali se presevaš z energijo brezpogojne ljubezni. Nič od tega v resnici ne deluje, kajti vse to sam osebno preizkusil, pa mojih problemov ni spremenilo niti za malenkost.

V zadnjih desetih letih sem se podvrgel številnim zdravilcem, terapijam in metodam, in nič ni uspelo odpraviti mojega srbečega izpuščaja na koži okoli spolovil. Na veliko sem žagal namišljene vrvi, v svetih plamenih sežigal zlo, se napajal z božansko ljubeznijo, iz dna srca prepeval očiščevalne mantre, vendar srbenje ni hotelo izginiti. Opazil sem, da me koža zasrbi vedno v trenutku moje izpostavljenosti kakšnemu dogodku ali osebi, ko se v moji notranjosti sproži hipna reakcija zavračanja, oziroma jeze. In vse kar sem doslej izkusil, mi teh podzavestnih proženj ni uspelo ustaviti. Šele ko sem pri Desteni spoznal točen mehanizem delovanja umskozavestnega sistema, sem dobil učinkovito orodje, s katerim sem si v zadnjem letu povsem pozdravil kožni izpuščaj, hipne reakcije pa so tudi že skoraj povsem izginile.

Poleg tega so mi izginili tudi mozolji, ki jih sicer nisem imel veliko, vendar so se mi sem in tja pojavljali na obrazih in ramenih, pa tudi ko se sprehajam po mrazu in vetru, me ušesa ne bolijo več, kljub temu, da se že vrsto let po glavi brijem na balin.

Naj torej pričnem z razlago samega mehanizma ustvarjanja zamer, oziroma energij čustev in občutkov. Novodobna duhovnost pa tudi metafizika sta pričela razlagati, da je vse energija. Materija naj bi bila le iluzija uma in smisel življenja je dvigovanje zavesti ter zlitje s čisto božansko zavestjo. V resnici pa je ravno obratno, saj je energija umske zavesti nastala kot posledica manipulacije določenih bitij z materijo. Problemi, kot so lakota in vojne, so rezultat delovanja iz prepričanja, da so naše lastne umske predstave resnične in da čisto nič ni pomembno kaj se dogaja na tem svetu, saj tukaj izkušamo zgolj šolanje za večno blaženo življenje v onostranstvu. Teži se k definiranju materije kot iluzije ter dokazovanju, da so naše umske predstave tista prava realnost. Vse kar je potrebno narediti je torej zgolj naravnati naše umske fantazije na božansko zlitje in ves čas v sebi čutiti dobre občutke. Kot posledica takšne notranje naravnosti bo stvarnik poskrbel za uresničitev vseh naših želja.

Kaj ni čudno, da so se ravno pod krinko Božje besede v zgodovini bile najbolj krvave bitke, in da Amerika, ki prisega Božjo poslušnost celo na dolarskih bankovcih,

tudi ta trenutek povzroča največje vojno nasilje na celem svetu. Vera oziroma umska prepričanja so vedno zgolj izgovor za urešničevanje lastnega interesa ter zato glavni izvor zla. V umu vsak od nas lahko ustvari svoje paralelne svetove in alternativne resničnosti. Vera je torej to, ko druge prepričaš, da sprejmejo tvojo umsko realnost kot svojo lastno. Ob tem gre vedno za ozke, sebične interese posameznikov in nikoli za interes širše skupnosti. Vera je miselna in čustvena manipulacija nekaterih oseb, ki želijo manipulirati in izkoriščati druge osebe. Zato religije, vere in duhovnost nikoli ne bodo prinesle na svet mir in sožitje, saj so po sami naravi nekaj nestvarnega oziroma proizvod domišljije človeškega uma.

Kako torej živeti na tem svetu v popolnem sožitju? Rešitev je povsem enostavna. Vse kar moramo narediti je, da pričnemo upoštevati materialni svet kot resničen ter uskladiti svojo umsko predstavo z realnostjo materialnega sveta, kot obstaja v tem trenutku. Rešitev ni v begu v um, stran od tega sveta, temveč ravno obratno, v spuščanju iz uma v materijo. Materija je vedno tukaj, za vse je enaka, stabilna in zanesljiva. Človek lahko živi v umu ali materiji.

Pravzaprav obstajata dva uma; materialni um ter energijski um. Materialni um je resnični um, energijski pa je del sistema zaslužnjevanja Bele svetlobe in drži človeka na poti samouničevanja. Energije uma so tiste, ki nas mamijo, obsedejo, zaslepijo in nas vodijo v uničevalna dejanja. To energijo imenujemo tudi čustva in občutki in nasilna dejanja večinoma izvirajo iz prav te čustvene obsedenosti.

Nekateri guruji in modreci pozivajo človeka k temu, da se pusti voditi dobrim občutkom. Zgleden primer takšnih filozofij so tudi vse popularne knjige, ki govorijo o Zakonu privlačnosti. Imej vedno dober občutek, oziroma si predstavljalj, da nekaj že izkušaš, in potem ti bo vesolje v tvoje življenje prineslo stvari, ljudi in dogodke, ki bodo potrjevali tvojo notranjo naravnost ter uresničili tvoje želje. Zakon privlačnosti je v bistvu samo še ena izmed iluzij Bele svetlobe, s katero se opravičuje zlo na tem svetu. Dobre občutke imajo lahko samo ljudje, ki so siti, na varnem in z obilico časa in denarja, da se lahko posvečajo svojim umskim fantazijam. Malce težje pa je zamišljanje dobrih občutkov milijonom lačnih ljudi, ter tistim, ki jih ta trenutek

cefrajo Ameriške “protiteroristične” grane, da bi zaščitile dobre občutke lastnih državljanov. Dobri občutki so torej le izgovor za zaščito sebičnih, egoističnih lastnih interesov ter temeljni vir zla na tem svetu.

Vsi občutki in čustva so umske energije, vse energije uma pa so nestvarne oziroma jih ustvarjamo sami v svojem umu. To lahko počnemo zavedno, podzavedno ali nezavedno. Toda vedno smo mi tisti, ki ustvarjamo lastne občutke. Realni občutki so zgolj občutki fizičnega telesa, torej ko občutimo toploto, hlad, ali fizični stik z drugim fizičnim predmetom. Čustva pa so energija, ki se proizvede kot konflikt med fizično realnostjo in našo umsko iluzorno realnostjo. Ljudje skušamo prilagoditi fizično realnost naši umski realnosti, zato uničujemo ta svet in druga živa bitja s hitrostjo, kot še nikoli poprej. V želji po dobrih občutkih in denarju naredimo čisto vse, ne glede na posledice v naši okolici. Popolnoma smo umsko oziroma energijsko obsedeni in zaslepljeni. Človeški um je na tem planetu največji parazit, zato se ga fizično telo kot predstavnik materije skuša znebiti z raznimi bolečinami in boleznimi.

Tako je; alergije, bolečine, bolezni, tumorji in rak so večinoma obrambni mehanizem fizičnega sveta pred uničevalnimi dejavniki bitja, ki deluje pretežno iz energijskega uma. In tudi moj srbeč izpuščaj je bil pokazatelj moje določene neuskklajenosti z univerzalno fizično realnostjo. Deloval sem iz energijskega uma, na osnovi določenih sprejetih idealov in prepričanj, ki pa so bila škodljiva in fizično neuresničljiva. Pravzaprav vsi delujemo na osnovi verovanj, idealov, prepričanj in definicij, ki smo jih v preteklosti sprejeli vase.

Smo nekakšni biološki roboti, ki delujemo na osnovi operacijskega sistema, ki smo si ga zgradili med odraščanjem. Nekateri programi, na osnovi katerih delujemo, so usklajeni s fizično realnostjo, nekateri pa so virusni in v naši notranjosti povzročajo konflikte. Vedno, ko v sebi začutimo neko čustvo ali občutek, ki izhaja iz uma, je to pokazatelj virusnega delovanja. Takrat je čas, da se ustavimo in zaženemo protivirusni program. In glavno orodje za odstranjevanje naših lastnih virusnih prepričanj se imenuje samoodpuščanje.

Orodje samoodpuščanje deluje na osnovi mehanizma oziroma principa izgrajevanja našega energijskega uma oziroma operacijskega sistema. Ne bom se spuščal v podrobnosti dejstva, da se rodimo že z izgrajenimi temelji umsko zavestnega sistema, ki se v trenutku spolnega odnosa prenese iz moškega in ženske v bodočega otroka. Zaradi bolj preproste razlage recimo, da je novorojeni otrok kot biološki robot brez operacijskega sistema. Otrok nato z ugotavljanjem odzivov njegove okolice na lastne besede in dejanja prične izgrajevati matriko uma in tukaj imajo največjo vlogo ravno njegovi starši. V prvih sedmih letih, po rojstvu, otrok izgradi glavnino svojega operacijskega sistema. Ob tem prevzame tudi vsa prepričanja staršev o tem, kaj je dobro in slabo, kaj se sme, in kaj ne sme kaj je lepo in kaj grdo, kaj je pozitivno in kaj negativno, ter kup podobnih polarnih definicij. To pa je tudi razlog za svetopisemsko trditev, da smo vsi rojeni v grehu. V bistvu v grehu nismo rojeni, temveč starši v nas vcepijo grešne misli. To so vse polarne definicije uma s katerimi pričnemo presojati in razvrščati stvari na črno in belo. In ravno zato je nastal zelo znan poziv človeku: "Ne sodi, sicer boš sojen!".

Večina ljudi se ne zaveda, da so pravzaprav biološki roboti, zombiji, ki delujejo na osnovi podzavestnih programov, večinoma prekopiranih iz staršev in se napajajo zgolj z energijami dobrih ali slabih občutkov ter sejejo bolečine in smrt po tem svetu, brez spoštovanja in upoštevanja drugih živih bitij. Človek, ki živi in deluje na osnovi energijskega uma pravzaprav ne živi, ni del tega fizičnega sveta, temveč je sistem oziroma program. Energijski um predstavlja princip ločenosti od univerzalne fizične realnosti. Kdor želi postati eno z življenjem se mora zato spustiti iz svojega uma in delovati kot fizično telo, ter upoštevati potrebe drugih fizičnih teles. Mnogi so tako zelo ujeti v um, da ne upoštevajo niti potreb svojega fizičnega telesa. Primer so ljudje, ki posegajo po opojnih snoveh kot so tobak, alkohol, droge ali trpijo za anoreksijo in bulimijo. Vse to zaradi umskih predstav ter energij dobrih občutkov, ki jih dobijo ob praktici-ranju takšnih navad.

Odrešitev je torej v osvobajanju odvisnosti od umskih energij dobrih ali slabih občutkov. Vsa energija, ki jo proizvede energijski um ima dolgoročno uničevalne posledice, ne glede na to, ali jo imamo za dobro ali

slabo, za pozitivno ali negativno. Iz tega razloga je osredotočenje zgolj na pozitivno ali hotenje zgolj dobrih občutkov tudi slepilo. Pozitivci so zasvojenci, zaslepljeni z lastno ustvarjeno umsko energijo dobrih občutkov. Pozitivni ljudje ne vidijo realnosti. Vidijo samo tisti del realnosti, ki so jo definirali kot pozitivno, ostalo polovico realnosti pa ignorirajo. Vsaka vojna se vedno začne z dobrimi in pozitivnimi nameni, ker se gleda le na omejen interes določene majhne skupine ljudi. Vojaki pobijajo drug drugega, ker živijo v svojem umu in uresničujejo pozitivna prepričanja svojega naroda. Ne znajo se postaviti v kožo osebe na drugi strani puškine cevi. Drug drugega uničujemo, ker živimo v ločenosti uma, ker se ne postavimo v kožo vseh živih bitij na tem svetu. Problem je ločenost. Zato je rešitev v spuščanju iz uma, tako da postanemo eno z fizičnim oziroma z vsemi živimi bitji. Le kdor deluje na osnovi enosti vsega stvarstva bo poskrbel tudi za interes drugih živih bitij in na ta način bodo tudi druga živa bitja poskrbela za njegov interes. Potrebno je prenehati s tekmovanjem, z medsebojnim primerjanjem ter samopovečevanjem in namesto tega začeti enakovredno sodelovati v interesu celote.

Spust iz uma v fizično je zato tudi spust iz ločenosti v enost. Fizičnost je univerzalna realnost in zato pomeni usklajevanje sebe z realnostjo proces usklajevanja svojih doslej sprejetih prepričanj s prepričanji, ki podpirajo fizično realnost. In ker smo vsa svoja prepričanja sprejeli v preteklosti, pomeni to tudi odpuščanje svoje preteklosti. Seveda ne vse svoje preteklosti, temveč le tista prepričanja, ki so škodljiva, ki nas med seboj razdvajajo. To so vse polarne definicije uma, ki povzročijo hipne podzavestne čustvene reakcije. Svoj operacijski sistem moramo torej prečistiti z uporabo protivirusnega programa, ki prepušča samo tisto programsko kodo, ki je najboljša za vse. Nobeno prepričanje, ki iz kakršnegakoli razloga škoduje kateremu koli drugemu živemu bitju na tem svetu, se ne sme izmuzniti skozi ta protivirusni program.

Uporaba samoodpuščanja

Dobro varovana skrivnost duhovnega sveta je dejstvo, da za vsako čustveno reakcijo sloni neko prepričanje. Prepričanje je informacija oziroma programska koda, sestavljena iz besed, ki imajo za nas nek pomen. Prepričanje je stavek, neka trditev, s katero definiramo realnost. Te trditve so lahko usklajene s fizično realnostjo oziroma so univerzalne, ali pa so del našega subjektivnega mnenja oziroma individualnih predsodkov.

Vzemimo na primer kozarec modre barve. Sem v kavarni in naročim kozarec soka. Natakariča mi prinese sok v modrem kozarcu. V trenutku ko opazim moder kozarec, se v meni pojavi hipen občutek jeze in natakariči zakričim: "Pa kaj je zdaj to? Sok v modrem kozarcu je pa nekaj povsem nedopustnega! Hočem da mi prinesete sok v prozornem kozarcu!". Na natakaričo sem jezen in jezen sem toliko časa, dokler se mi ne opraviči. Zamerim ji njeno dejanje. Le kako si je dovolila prinesiti sok v modrem kozarcu! To je zame nekaj nesprejemljivega! Natakariča mi nato prinese sok v pro-

zornem kozarcu in mi reče: “Se opravičujem, gospod”. In potlej ji jaz svojo zamero odpustim, ker se je pokesala za svoje grešno dejanje. V meni se zopet povrneta mir in dober občutek, ker končno lahko pijem sok iz prozornega kozarca, kot se spodobi.

Takšen primer se morda zdi nekaj absurdnega, toda podobnih dogodkov v naših življenjih kar mrgoli. Poanta je v tem, da smo v preteklosti sprejeli neko prepričanje, nek ideal in potem pričakujemo, da se bo realnost dogajala v skladu z našimi ideali, namesto da bi se mi v slehernem trenutku usklajevali z realnostjo. Na ta način drug drugega teroriziramo in povzročamo čustvene vojne, brez da bi se tega zavedali. Ameriška vojna proti terorizmu je zato le farsa, kajti vsak od nas ima notranjega terorista, ki nas sabotira v našem vsakdanjem življenju. Ta terorist je verski fanatik, njegova religija pa so naša osebna prepričanja, ki smo jih večinoma sprejeli od naših staršev. Družina je torej temeljna teroristična celica, ki spreminja otroke v verske fanatike, da nato z moralnimi načeli, ideali in bontoni terorizirajo sovrstnike.

Rešitev je v sprejemanju odgovornosti za vsa sprejeta prepričanja, za vse programe, ki smo jih sprejeli vase. Kajti ne glede na to, ali se tega zavedamo ali ne, smo odgovorni za čisto vsako prepričanje, ki je postalo del nas oziroma našega operacijskega sistema. Nekdo lahko nekaj reče, da neko informacijo, nekaj zapove, vendar smo mi tisti, ki bomo takšnemu človeku verjeli oziroma takšno informacijo sprejeli tako, da bo postala del naše notranje realnosti.

V otroštvu smo sprejeli ogromno prepričanj zaradi strahu, da starši ne bi zagotovili vseh življenjskih potreb. Požrli smo ogromno laži zaradi nasilnih staršev, ki so nam vcepljali prav enake neumnosti, kot so jih v njihove glave vcepljali njihovi starši, ko so bili otroci.

Starši so tisti programerji, ki nas vzgajajo v terorista, seveda z dobrimi nameni, ker verjamejo, da bo tako najbolje za nas. Ne zavedajo se, koliko lastnih strahov so na ta način prenesli na nas in kako zelo nam bo to škodovalo v našem življenju.

Vendar pa starši niso edini krivci za naše umske viruse. Ogromno jih naberemo tudi v šoli, iz revij in časopisov, ob gledanju televizije in filmov, ter poslušanju radia in glasbe. Vse te informacije se skušajo prebiti v nas in nas sprogramirati, da bi se pričeli obnašati v skladu z njihovimi prepričanji in verovanji. Tako sem na primer lahko prebral neko ugledno kulinarčno revijo, v kateri je vrhunski kulinarčni mojster napisal članek, da se sok zaradi modnih smernic letos ne sme več točiti v barvne kozarce, temveč zgolj v prozoren steklen kozarec, tako da barva soka pride do izraza.

Ker sem dal tej strokovni reviji in kulinarčnemu mojstru veliko veljavo, sem na podzavestni ravni to informacijo sprejel vase, tako da je postala del mojega operacijskega sistema. Ko potlej opazim, da nekdo natoči sok v kozarec modre barve, hipno podzavestno reagiram z jezo. Jeziti se pričnem na natakario in se zgražam, da ne pozna in upošteva najnovejših kulinarčnih modnih zapovedi, brez da bi se zavedal, da delujem umsko moteno, na osnovi nekih iluzornih izmišljenih idealov, ki nimajo nobene veze z realnostjo.

Kozarec je praktičen predmet. Narejen je iz gradiva, ki ne prepušča tekočine ter oblikovan tako, da je iz njega možno udobno spiti pijačo. Pijačo naročim iz praktičnega razloga, kadar postanem žejen. Za zadovoljitev praktičnega namena rehidriranja mojega telesa bi mi natakarica lahko prinesla sok v kozarcu katerekoli barve, saj bi se enako odžejal, ne glede na barvo kozarca. Ker pa sem jaz sprejel neko povsem nepraktično prepričanje, ideal neke osebe, ki sem ji dal veliko veljavo, sem postal subtilen nasilnež, zakamufliran terorist, ki seje psihično nasilje do drugih ljudi zaradi svojega verskega modnega kulinaričnega fanatizma. Namesto da bi videl realnost, torej svoj program po katerem delujem, krivim osebe izven mene za to, da se ne obnašajo v skladu z mojim verovanjem. Ob tem pa niti ne poskrbim za to, da bi osebe o moji modni religiji informiral temveč pričakujem, da bo kar vsak te stvari čudežno vedel.

Ob vsaki čustveni reakciji gre za projiciranje oziroma prelaganje odgovornosti za lastno čustveno reakcijo na nekoga izven mene. Gre za primer samoprevare oziroma laganja samemu sebi. Ne glede na to ali se na nekoga razjeziš ali se v nekoga zaljubiš,

vedno gre za neiskrenost do sebe, za delovanje, ki je neuskklajeno s fizično realnostjo. Katero koli čustvo je v slehernem primeru posledica trenja oziroma konflikta med našo umsko sliko in trenutnim dogodkom. Realnost v tem trenutku uzremo, primerjamo jo z verovanji v našem umu in si rečemo: "Ne, realnosti v tem trenutku nikakor ne sprejemam! Zahtevam, da je realnost drugačna!". Seveda realnosti ne moremo spremeniti, ker je vedno takšna kot je. Lahko jo spremenimo naknadno, vendar nikoli hipoma v tem trenutku. Zato je najprej nujno, da trenutno realnost sprejmemo takšno kot je, brez kakršnih koli čustvenih reakcij, nato pa lahko težimo in poskrbimo, da jo preoblikujemo v skladu z našimi željami.

Tudi na naše želje je potrebno biti hudo pozoren. Kajti lahko si želimo nekaj samo za sebe pri čemer nas ne briga, kako bo uresničitev te želje vplivala na druge, ali pa poskrbimo, da uresničitev naših želja ne bo imela škodljivih posledic za nobeno drugo živo bitje. Zato je priporočljivo, da so tvoje želje vedno takšne, da so najboljše za vse. Kajti če vsak gleda le na lasten interes, potlej ga drugi ne brigajo in hitro škoduje

drugim. Če pa vsak počne tisto, kar je najboljše za vse, potem upoštevamo drug drugega in nikoli ne pride do škodovanja drugemu.

Dodeljevanje vrednosti je prav tako zelo pomembna zadeva, saj naše vrednote vplivajo na naše obnašanje in komuniciranje z drugimi ljudmi. Vsak delček stvarstva je sestavni del celote, zato nič in nihče ne more biti več vredno od drugega. V sožitju lahko bivamo le tako, da se nima nihče za več vrednega ali bolj pomembnega od drugega, ne glede na to, kaj in na kakšnem položaju nekdo nekaj počne. Vsako živo bitje je enako pomembno in ima enake pravice, da tukaj živi in se izraža. V trenutku, ko se ima nekdo za nekaj več, v stvarstvu nastane neravnovesje in posledično druga živa bitja trpijo nadvlado samooklicanih večvrednežev oziroma bogov.

Slepilo dobrih občutkov

Dobri občutki tako lahko izhajajo tudi iz naslova samopoveličevanja. Ljubezen je slepilna čustvena energija, ko zaradi samoprevare definiraš neko osebo izven sebe kot večvredno. Na enak način lahko tudi samega sebe povzdignemo nad ostale in se ob tem pričnemo dobro počutiti. Najpogosteje si povzdigujejo vrednost verniki in novodobni meditantje, saj si predstavljajo, da so božji služabniki, svetlobni delavci, mavrični bojevniki in podobni fantazijski liki. S takšnimi osebami se ne more zdravorazumsko pogovarjati, kajti živijo v pravljičnem domišljijem svetu, ki je resničen samo za njih oziroma njihove sovornike. Kljub prepričanju, da je ezoterika korak naprej v smeri izboljševanja sveta, pa so takozvani mavrični, diamantni in kristalni otroci še najmanj sposobni samoiskrenosti in zdravega razuma. Te osebe živijo v umu, ki predstavlja preteklost, in hitijo po navodilih "nevidnih angelov" nekam v svetlo prihodnost onkraj smrti, namesto da bi živeli tukaj ter na praktičen način izboljševali ta svet tako, da bo najboljši za vse.

Ta svet bodo zato izboljševale osebe, ki jih Bela svetloba s svojo sveto arhitekturo, mavričnimi bleščavami, prijetnimi vonjavami, zapeljivimi zvoki in energijami dobrih občutkov še ni uspela ujeti v subtilno ječo umskozavestnega sistema. Svet bodo spreminjale osebe odprte glave, ki se bodo uspele zavedati slehernega diha in delovale le iz fizičnega uma. Te osebe bodo sposobne videti samega sebe v polni samoiskrenosti ter si odpustiti vsa sprejeta in dopuščena razdvajajoča prepričanja in verovanja. Sprejela bodo polno odgovornost za vse svoje misli, čustva, občutke, besede in dejanja, delovala v skladu s principom enakovrednosti vseh živih bitij ter ustvarjala razmere, ki so najboljše za vse. Kajti velik pogum in vztrajnost sta potrebna, da prevzameš odgovornost za vse, kar si v preteklosti ustvaril v življenju, da podrobno pregledaš vsak najmanjši kader filma svojega življenja ter si odpustiš vse projekcije, opravičevanja, samoprevare, notranje sabotaje in laži.

Kljub temu pa nihče ne bo mogel uiti soočanju s samim seboj, če ne prej, pa v trenutku smrti. Kot sem že povedal, so se razmere v onostranstvu močno spremenile in

nebes, kot so obstajale do nekaj let nazaj, sedaj ni več. Doslej zakon karme ni deloval, saj si lahko počel na tem svetu največje zločine, vendar je bilo njihovo plačilo razporejeno na več inkarnacij, tako da si med tem na vse skupaj že pozabil. Sedaj se je frekvenca časa pričela vse bolj zgoščevati in vse manj časa mine med vzrokom in posledico tvojih dejanj. To življenje je tudi tvoja zadnja priložnost da se popraviš, kajti konstrukt duše je bil odstranjen. Ko sedaj doživiš smrt jo preživiš le, če si do trenutka smrti uspel postati eno s fizičnim. Tisti egoisti, ki se v času smrti oklepajo svojega večvrednostnega umskega kompleksa pa doživijo izničenje, podobno kot izginejo programi v računalniškem spominu, ko iz vtičnice potegneš napajalni kabel. Smrt je sedaj poslednji požarni zid, ki poskrbi, da bitja, ki posebljajo škodljive viruse, izginejo iz tega stvarstva enkrat za vselej.

Kaj torej lahko storiš, da se rodiš kot življenje iz fizičnega in preživiš smrt? Potrebno je v samoiskrenosti pogledati samega sebe, vsak miselni in vedenjski vzorec, ki te izgrajuje, in ugotoviti, ali s kakšno svojo mislijo in posledično dejanjem škodiš kateremu koli drugemu živemu bitju. Mi

smo programerji svojega operacijskega sistema in samo mi imamo moč, da samega sebe spremenimo. Nihče tega ne more narediti namesto nas. Vsi zdravilci, ki prinesejo ozdravitev, so sleparji in prevaranti. Njihov uspeh je odvisen zgolj od tega v kakšni meri te uspejo prepričati, da so oni več vredni od tebe in da imajo moč odpraviti nekaj, kar se ti je po tvojem prepričanju zgodilo po krivici. Tudi sodobna medicina je en velik slepar in lažnivec, ki nas skuša prepričati, da so za naše bolezni in probleme odgovorne napadalne bakterije in virusi, proti kateremu ne morejo ničesar. Vse to seveda samo zato, da bi ti lahko oni za čim večji denar prodali svoje orožje oziroma cepiva in tablete. Vendar se vsem tem prevaram iztekajo zadnji dnevi, saj vse več ljudi bere necenzurirane in od korporacij neskorpumpirane spletne medije. Internet predstavlja kolektivno podzavest, ki se počasi prebuja in očiščuje.

Samoodpuščanje je preprosto orodje s katerim prevzameš odgovornost za vse, kar si sprejel in dopustil, da je postalo del tebe. Toda deluje le, če ga uporabiš popolnoma samoiskreno. Preden pa si lahko odpustiš razdvajajoče miselne vzorce je potrebno

opraviti dva predhodna koraka. Prvi korak se imenuje ozaveščanje. Čustvene reakcije so hipne, zato jih zgolj z razmišljanjem ni mogoče preobraziti. Miselni proces se odvije zelo hitro, kot se odvije kratek prizor na filmskem platnu. Zdi se nam, da se slika premika, vendar je vsaka sekunda filma sestavljena iz 24 ali celo več nepremičnih slik, ki se prikazujejo zaporedno ena za drugo. Ker ima naš vid zaznavno omejitvev se nam zdi, kot da vidimo gibljivo sliko. Podobno je z našimi čustvenimi reakcijami. Zdi se, kot da se neko čustvo ali občutek pojavi hipno, v resnici pa gre za zaporedje številnih dogodkov, ki na koncu pripeljejo do ustvarjanja čustvene energije. Zato je potrebno upočasniti naš notranji čustveni proces in si ga ogledati počasi, slikico za slikico. Nato po vzoru obratnega načrtovanja napišemo celoten scenarij, z vsemi igralci, njihovimi besedili in čustvenimi reakcijami. Osnovni pripomoček je torej pisanje. Scenarij lahko napišemo z uporabo pisala ali pa ga natipkamo na računalnik. Pa vzemimo za primer našo čustveno reakcijo v kavarni, ko natakarica prinese kozarec soka.

Postopek samoodpuščanja

»Sedim s prijatelji v kavarni Pri Prešernu. Natakarico naročim 2dcl pomarančnega soka. Čez nekaj minut se natakarica vrne in pred menoj na mizo postavi kozarec soka, ki sem ga naročil. Opazim, da je kozarec modre barve. V meni se pojavi občutek jeze. Mislim si: "Jebemti, kaj si mi prinesla sok v modrem kozarcu! Kaj ne veš, da letošnje kulinarične modne smernice prepovedujejo uporabo barvnih kozarcev za strežbo gostih sokov!"

Obrnem se proti natakarici in ji jezno rečem: "Pa kaj je zdaj to? Sok v modrem kozarcu je pa nekaj povsem nedopustnega! Hočem da mi prinesete sok v prozornem kozarcu!" Natakarica me osuplo pogleda, hitro vzame kozarec s sokom in odhiti za šank. Čez nekaj trenutkov se vrne s sokom v prozornem kozarcu, mi ga postavi na mizo in reče: "Se opravičujem, gospod". Pogledam jo in si rečem: "Koža zmešana, naj ti bo. Ti odpustim, ker si jo prvič polomila. Le glej da boš naslednjič takoj prinesla sok v pravem kozarcu!". Natakarica odide, jaz pa v sebi občutim zadovoljstvo.«

Scenarij dogodka je napisan, sedaj pa sledi analiza in ugotavljanje kje in zakaj sem v tem dogodku deloval na osnovi neiskrenosti oziroma sem projiciral odgovornost za svoja čustva na osebo izven sebe. Nato ozavestim kakšna sprejeta prepričanja so botrovala konfliktu med realnostjo v tistem trenutku ter kdaj, zakaj in od koga sem ta prepričanja sprejel. Te stvari nato ozavestim z uporabo samoodpuščanja. Ta proces se dela po določenem priporočenem sistemu oziroma se prične pisati z uporabo specifičnih besed.

Te besede se v izvornem angleškem jeziku glasijo: *"I forgive myself for allowing and accepting . . ."*, kar se v slovenski jezik prevede kot: *"Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel . . ."*. Na ta način samemu sebi priznamo oziroma se pokesamo, da smo dopustili in vase sprejeli neko prepričanje. S tem prevzamemo polno odgovornost za sprejeto prepričanje in posledično zagotovimo, da nikogar več ne bomo obtoževali za to, kar smo vase sprejeli. V našem primeru se samoodpuščanje lahko glasi takole:

- 1. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel čustveno reakcijo jeze do natararice, ko mi je prinesla sok v modrem kozarcu, namesto da bi se zavedal, da je vsaka čustvena reakcija posledica konflikta med realnostjo in mojimi razdvajajočimi prepričanji.*
- 2. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel prepričanje, da se morajo letos sokovi točiti le v prozorne brezbarvne kozarce, namesto da bi dojel, da na tem svetu ničesar ni potrebno, ter da je vse le stvar medsebojnih dogovorov.*
- 3. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel članek v kulinarčni reviji kot zakon, ki ga morajo vsi brezpogojno upoštevati, namesto da bi dojel, da so članki v revijah le mnenja in stvaritve avtorjev, in nikoli nikogar ne obvezujejo.*
- 4. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel definirati kulinarčnega mojstra kot nekaj bolj pomembnega in vrednega upoštevanja, kot druge ljudi, namesto da bi se zavedal, da smo vsa živa bitja vredna povsem enakega upoštevanja.*

5. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel dobre občutke, ko se mi je natakarica opravičila, namesto da bi ostal v slehernem trenutku notranje stabilen, ter si nikoli ne dovolil, da besede drugih ljudi vplivajo na mojo notranjost.

5. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel bivati v umu, primerjati in presoјati dogodke in ljudi z informacijami, ki sem jih sprejel v preteklosti, ter vsiljevati mojo umsko realnost drugim, namesto da bi se zavedal, da je bivanje v energijskem umu vir vsega zla.

6. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel prepričanje, da moram stalno nekaj razmišljati, razčlenjevati in predalčkati, da bi to realnost obvladoval in v njej zmagoval, namesto da bi deloval iz svojega fizičnega uma, ter z drugimi živimi bitji sodeloval v sožitju.

S samoodpuščanjem lahko vsak nadaljuje še bolj v globino svojega uma, kajti slej kot prej se bomo morali soočiti z vsemi miselnimi vzorci, zasidranimi v podzavednih in nezavednih plasteh energijskega uma. Če je samoodpuščanje narejeno učinkovito, torej povsem samoiskreno, tako da dejansko vidimo kakšna iluzorna prepri-

čanja smo sprejeli in držali v nas, potlej po odpuščanju teh prepričanj v matrici uma nastane praznina, ki jo je potrebno zapolniti z novo programsko kodo. Napisati moramo nov scenarij in si obljubiti, da bomo poslej ravnali v skladu z novo zgodbo filma našega življenja, tako da ne bomo več škodovali drugim živim bitjem.

Samoodpuščanje zato na koncu dopolnimo s samopopravkom, v tem primeru takole:

1. Naslednjič, ko bom naročil sok v katerem koli lokalu, bom dopustil, da mi natakarica prinese pijačo v kozarcu po njenem izboru. Če bom želel sok v kozarcu določene barve ali iz določenega materiala, bom to jasno povedal takoj ob naročilu.

2. Naslednjič, ko bom bral časopise in revije, bom dal vsem besedam in trditvam enakovrednost, nobenega avtorja ne bom poveličeval ali ga sprejel za avtoriteto, temveč bom vsako trditev preveril, zdravorazumsko ugotovil njihovo veljavo ter sprejel samo tiste, ki so v korist vseh živih bitij.

Naslednjič, ko bom komuniciral z drugimi osebami, bom učinkovito dihal, ostal tukaj, deloval zgolj iz fizičnega uma, se postavil v kožo druge osebe ter z njo govoril, kot bi jaz želel, da se nekdo pogovarja z menoj, če bi bil jaz na njenem mestu.

Samoodpuščanje torej deluje na osnovi dejstva, da smo mi ustvarjalci te realnosti in da lahko realnost izboljšamo samo, če spremenimo vedenjske vzorce na osnovi katerih smo skreirali vse, kar trenutno obstaja na tem svetu. Za doseganje sprememb je potrebno prenehati kazati s prstom navzven, prelagati vso odgovornost na določene posameznike, kot so politiki in vodilni delavci, ter sprejeti polno odgovornost za čisto vse, kar trenutno obstaja na tem svetu. Nujno je odpustiti vso preteklost oziroma prenehati pogrevati in projicirati dogodke iz preteklosti v sedanji trenutek. Že v redu, če se spominjamo preteklosti, vendar nam ne sme megliti pogled na sedanjost. Sedanjost lahko naredimo po podobi raja le, če jo v slehernem trenutku ustvarjamo po principu tistega, kar je najboljše za vse. To je enostavna formula in skrivna sestavina za zagotovljen uspeh.

Doslej nobena rešitev na tem svetu ni prinesla medsebojnega sožitja, ker nihče ni zmožgel dojeti širšo sliko oziroma povezanost in soodvisnost vseh sistemov na tem svetu. Zgodovina pozna številne revolucionarje in modrece, ki so sicer dosegli kratkotrajno izboljšanje razmer za določeno skupino ljudi na nekaterih geografskih območjih zemlje, vendar to ni imelo nobenega širšega in dolgoročnega vpliva na celoten svet. Te osebe so bile preveč ozkogledne, spremembe so uveljavljale z nasilno revolucijo in nobena ni sprejela polne odgovornosti za vse svoje misli, čustva, besede in dejanja oziroma za vse, kar obstaja na tem svetu.

Kdaj izvajati samoodpuščanje

Priporočljivo si je čim pogosteje odpuščati, kajti konfliktnih miselnih vzorcev se je vsakemu od nas od rojstva naprej nakopičilo zelo veliko število. Starejša je oseba, več prepričanj je sprejela. Z leti pa se število škodljivih vzorcev ne samo nabira, temveč tudi vse bolj utrjuje. Nekje do 28 leta miselni vzorci, ki so energijske narave, počasi dobivajo vse bolj trdno agregatno stanje oziroma pričnejo kristalizirati. Ti kristali se nabirajo v tkivu fizičnega telesa in povzročajo bolečine.

Od tega kakšni so miselni vzorci so odvisne tudi lokacije bolečinskih točk na fizičnem telesu. Na spletni strani Desteni je dokument, ki se imenuje "Structural Resonance" oziroma "Strukturna resonanca", ki natančno razlaga shemo bolečinskih točk na telesu. Ko človek občuti kakšno bolečino, recimo med lopaticami, v križu ali v kolenu, mu je ta dokument v veliko pomoč, da lažje ozavesti in si odpusti pripadajoča iluzorna verovanja.

Za pomoč pri ugotavljanju kakšen miselni vzorec je trenutno najbolj pereč se uporablja tudi mišična komunikacija. Ob določenih pogojih namreč lahko vprašamo fizično telo za podporo. Materija je vsevedna, energijski um pa je od materije ločen in le z učenjem lahko počasi pride do informacij. To poteka tako, da izberemo določeno mišico, recimo na desni roki, ter se z njo dogovorimo za pomen njenega odziva. Potlej vzpostavimo določeno notranje stanje, mišici zastavimo vprašanje, ter jo hkrati obremenimo s silo. Mišica pod obremenitvijo lahko popusti ali pa se sili upre oziroma zadrži svoj položaj. Te tehnike skupaj z napredno analizo miselnih vzorcev se osebe lahko naučijo v naprednih lekcijah spletnega izobraževalnega programa "Desteni I Process".

Ko na svojem fizičnem telesu začutimo kakšno bolečinsko točko, za katero ne znamo najti razloga, ali ko vidimo, da smo čustveno reagirali, takrat je skrajni čas, da ozave-stimo miselne vzorce, ki so v ozadju teh fenomenov. Idealno bi sicer bilo, da v slehernem trenutku učinkovito dihamo, tako da ne dovolimo energijskemu umu lansiranja niti ene same misli, toda to je stanje, ki ga

je možno doseči le z dolgoletnim delom na sebi. Potrebno si je dopustiti čas ter v svojem ritmu, v skladu s svojimi sposobnostmi, počasi napredovati do popolne umske osvoboditve.

Najhitreje lahko napredujejo mlade osebe, saj se po 28. letu starosti miselni vzorci že globoko integrirajo s fizičnim telesom, zato jih je veliko težje spreminjati. Iz tega je tudi nastal rek: "*Stara navada - železna srajca*", ki nazorno pojasni, da je navado, ki smo jo gojili veliko let, zelo težko spremeniti, podobno kot če bi želeli sleči težko železno srajco. Vsem staršem zato svetujem, da svoje otroke čim prej seznanijo z rojstvom samoiskrenosti in samoodpuščanja, da bodo v odraslem obdobju imeli in povzročali čim manj problemov. Mladim parom pa svetujem, da počakajo z odločitvijo, da bi imeli otroke, dokler svojega uma ne očistijo škodljivih miselnih vzorcev in tako preprečijo prenos zla iz roda v rod.

Ker se skozi dan povprečni osebi zvrsti kar precejšnje število čustvenih reakcij je razumljivo, da se samoodpuščanja ne more vedno opraviti v trenutku pojavitve notranjega konflikta. Samoodpuščanje je sicer

možno, pa tudi priporočljivo, da ga naredimo takoj, ko začutimo energijski premik v našem telesu in naredimo ga lahko kar na glas. Zvočna vibracija izgovorjenega glasu namreč deluje na skristalizirane miselne vzorce tako, da jih razbije in razpusti. Za popolno odstranjevanje trdovratnih miselnih in vedenjskih vzorcev je potrebno narediti samoodpuščanje večkrat, ter besede izgovoriti z ustrezno glasnostjo, da je dosežen primeren učinek. In tudi potrebna jakost izgovorjave samoodpuščanja je predmet naprednih lekcij študija "Desteni I Process".

Če torej skozi dan oziroma v službi ni praktične možnosti, da se samoodpuščanje izvede na licu mesta, je priporočljivo vse te reakcije nemudoma zabeležiti. Lahko imaš na primer vedno ob sebi majhno beležnico in vanjo zabeležiš sleherno čustveno reakcijo. Ko prideš domov, oziroma v večernih urah, lahko vzameš list papirja, zvezek, ali računalnik, se na osnovi beležke spomniš vseh konfliktnih dogodkov od jutra do večera ter narediš vse faze procesa za odstranjevanje svojih umskih virusov, od ozaveščanja, do samoodpuščanja in samopopravka. Pri tem je potrebno biti samoi-

niciativen oziroma se disciplinirati, tako da postane delo na sebi stalna navada. Le na ta način bomo lahko sebe trajno izboljšali ter z lastnim zgledom pokazali tudi drugim, da se je možno spremeti, če se človek le za to odloči.

Da ne bi zbujali prevelike pozornosti med izgovarjanjem samoodpuščanja, ga lahko izvajamo na mestih, ki nudijo dovolj veliko zvočno izolacijo. Na glas si lahko odpuščamo v svojem stanovanju, ko se sami vozimo v avtomobilu, ali pa kje v naravi, ko smo na samem. Ob izvajanju se je potrebno zavedati, da samoodpuščanje deluje le, če ga uporabljamo zelo ciljno in v popolni samoiskrenosti. Besed odpuščanja lahko namreč kričimo s še tako veliko glasnostjo, toda če izgovorjenega ne mislimo resno, potlej ne bo čisto nobenega učinka. Samoodpuščanje je prevzemanje odgovornosti za naše stvaritve, zato moramo najprej postati pripravljeni, da uvidimo našo odgovornost za vse, kar obstaja na tem svetu, nato pa se iskreno odločiti, da bomo poslej ustvarjali z zavedanjem našega sovplivanja na druga živa bitja z slehernim najmanjšim dejanjem, ki ga naredimo.

Desteni jaz proces

S samoodpuščanjem lahko vsak prične samostojno, vendar bo dosežen le majhen uspeh. Orodje je sicer preprosto, toda njegova uporaba je zahtevna. Podobno, kot lahko vsak vzame v roke preprosta orodja, na primer dleto in kladivo, lahko oseba postane mojstrski kipar le ob dolgoletnem študiju in praksi pod vodstvom izkušenih mojstrov. Za ta namen se osebe, ki izvajamo Desteni proces samospoznavanja, medsebojno podpiramo in se učimo.

Komunikacija v glavnem poteka s pomočjo računalnika ter interneta in to v mednarodnem obsegu. Destonijci pišemo samoodpuščanje javno in odkrito, tako da lahko kdor koli pogleda naše pisanje in nas popravi, če smo se kje zatakneli. Poleg tega z objavljanjem povezav do blogov na naših FaceBook profilih privabljamo tudi druge naše prijatelje, da stopijo na pot očiščevanja miselnih vzorcev.

Za podporo sebi in drugim, poleg tipkanih spletnih dnevnikov, snemamo tudi lastne video posnetke, kjer ozaveščamo miselne vzorce ter izvajamo samoodpuščanje v obliki gibljive slike in zvoka. Med govorjenjem lahko posnameš svoje telo ali obraz, nato pa naložiš video posnetek na kakšen javen video portal, kot je recimo YouTube. Takšne posnetke potlej označimo tudi s ključnimi besedami, tako da je naš posnetek med zadetki, ko nekdo išče preko spleta z uporabo teh ključnih besed. Lahko pa tudi posnameš samo avdio posnetek, recimo med vožnjo v avtu ali kje druge, kjer se je težko hkrati posneti na video kamero in potlej iz tega izdeláš video posnetek tako, da nadomestiš video s kakšno statično fotografijo svojega obraza ali primerno ilustracijo, glede na obravnavano tematiko.

Na ta način Destonijci skušamo internet čim bolj zasičiti s podpornimi informacijami, tako da se naše rešitve za izboljšanje tega sveta pojavijo med zadetki čim bolj pogosto, ko ima nekdo kakšnem problem in se odloči poiskati rešitve na spletu. To je trenutno tudi edina možnost za razširjanje informacij, kajti vsi ostali komunikacijski kanali zahtevajo velike finančne vložke.

Idealno bi seveda bilo, če bi se Desteni rešitve pojavljale na velikih panojih ob cestah ter na straneh vseh časopisov in revij, toda dokler za to ne bomo zbrali dovolj denarja, bomo pač morali obirati bolj zastonske in gverilske poti.

Desteni je do nekaj let nazaj nudila brezplačno podporo vsem, ki so se registrirali na forumu oziroma so ustanovitelji Desteni iz svojega lastnega žepa financirali pomoč drugim ljudem. Skušalo se je stroške razvoja pokrivati z donacijami, toda Desteni je za predprogramirane ljudi neprimer- no manj zabavna zadeva in težje izvablja dobrodelne prispevke iz žepov ljudi. Zato Desteni spreminja svoj pristop v povsem običajno komercialno delovanje, tako da se bodo potrebna denarna sredstva za spremembo globalnega sistema zbirala s prodajo določenih izdelkov in storitev.

Prvi takšen produkt je spletni izobraževalni program “Desteni I Process”, kjer dobi vsak študent profesionalno podporo živih mentorjev, ki bivajo na farmi Desteni. Z mesečnim študijskim gradivom v obliki besedil in video posnetkov, te sistematično vodijo skozi vrhunski program samospo-

znavanja, kot ga še nikoli ni bilo na obličju tega planeta. Izobraževalni program vsebuje tudi sistem za pridobivanje osebnega dohodka, tako da lahko čez nekaj časa študent tudi zasluži dodaten denar. Povsem natančno, kako ta sistem deluje, ne morem povedati, saj v času pisanja te knjige finančni del študijskega programa dobiva povsem novo strukturo.

Več o Desteni rešitvah

Rešitve, kot jih ponuja Desteni, so takšne, kot jih ni predlagal še nihče v celotni zgodovini našega planeta. Obsegajo tako razumevanje zgradbe in delovanja materialnega sveta, kot delovanje realnosti, ki sega onkraj frekvenčno omejenih čutil človeškega fizičnega telesa ter predstav energijskega uma. Ta knjiga razodeva le drobec informacij, ki jih proučuje Desteni ter moje skromno dojemanje teh informacij po dveh letih mojega študija tega gradiva. V prihodnosti bom napisal še dodatne knjige, ki bodo še bolj podrobno razlagale zgodovino in zgradbo stvarstva ter moja nova spoznanja, saj se vsak dan nekaj naučim ter redno izvajam svoj proces samoodpuščanja.

Desteni ima številne informacije brezplačno dosegljive vsakomur v obliki člankov in objav na njihovih spletnih straneh in forumih ter v obliki video posnetkov na YouTube in drugih popularnih video kanalih. Za osebe, ki želijo svoj proces samospoznavanja pospešiti pa priporočam spletni izobraževalni program, imenovan "Desteni I Process" oziroma "Desteni jaz proces", ki

te vsak mesec počasi in sistematično vodi po poti odkrivanja globin vsega, kar si postal. V okviru študija vsak ustvarja spletne tipkane dnevnike (bloge), ter spletne video dnevnike (vloge). Tudi učenci iz Slovenije imamo vsak vsaj en blog in video kanal v angleškem jeziku, nekateri pa tudi bloge in video kanale v slovenskem jeziku.

Pomemben del razširjanja informacij o praktičnih in delujočih rešitvah za izboljšanje razmer na tem svetu je tudi uporaba spletnih socialnih mrež. Najbolj aktivni smo na FaceBooku, kjer ima vsak svoj osebni profil, pred kratkim pa se je odprla tudi posebna socialna mreža, v kateri lahko sodelujejo le Destonijci. Ker je pomembna lastnost Destonijcev iskrenost oziroma samoiskrenost, povsod uporabljamo svoje pravo uradno ime in priimek in se nikoli in nikjer ne skrivamo za lažnimi avatarji ali nadimki.

S tem gradimo integriteto in zaupanje do drugih ljudi, kajti le tisti, ki drugim želijo škoditi, se imajo motiv skrivati oziroma ostati anonimni. Kriminal se bo lahko iz družbe odstranil le, če se odstrani čisto vsa anonimnost, tako da se vedno ve, kaj kdo

počne. K temu vse bolj težijo tudi spletne organizacije, ki jim spletni kriminal predstavlja veliko težavo. Kdor drugemu ne želi nič žalega, nikdar nima potrebe, da bi se pred komer koli skrival. S tem pa počasi prehajam že na drugo rešitev Desteni, ki se imenuje “Equal Money System” oziroma “Enakovredni denarni sistem”.

Enakovredni denarni sistem

Podrobnosti o tej demokratični politični rešitvi bom predstavil v eni izmed naslednjih knjig, saj je to izjemno obsežna tematika. Ker lahko v tem trenutku povem je le to, da nobena nasilna revolucija, državni udari, ulični protesti, ali celo vojne v širšem obsegu ne bodo prinesle trajne spremembe, ki bodo najboljše za vse.

Celoten svet deluje na osnovi medsebojnih dogovorov oziroma zakonov, ki jih upoštevamo, saj nam jih vsiljujejo od rojstva naprej. Ko nas enkrat starši in širša družba sprogramirajo, ta pravila upoštevamo, brez da bi pomislili na to, da bi jih spremenili. Pa vendar lahko ta svet spremenimo v pravi raj na zemlji enostavno s spremembo naših miselnih vzorcev in zakonodaje.

Ker je denar temeljna sestavina našega življenja in pogojuje vsako našo najmanjšo odločitev, pa če se tega zavedamo ali ne, je v osnovi potrebno spremeniti delovanje denarja oziroma sistem vrednot ter distribucije surovin, dobrin in storitev. Kdor si je ogledal film *Zeitgeist* je lahko spoznal

kako peščica posameznikov iz ozadja bančnega sistema nadzoruje globalne finančne tokove, ter kako nekatere vlade izvajajo neopazni ekonomski terorizem in suženjstvo nad milijardami ljudi na tem svetu. Denar, ki ga imajo pravico samo nekateri ustvariti iz nič in ki temelji na dolgu in obrestih je glavna ovira za vzpostavitev raja na zemlji. Denarni sistem, kot ga imamo sedaj, daje moč posameznikom, da v službi dobička uničujejo ta svet in številna živa bitja, brez zavedanja, da smo vsi del enosti. Trenutno največje vrednote naše družbe predstavljajo redke stvari kot so zlato, srebro in diamanti, zato se umetno ustvarja pomanjkanje dobrin z namenom čim večjega bogatenja peščice elitnežev.

Enakovredni denarni sistem bo vsem zlorabam naredil konec, saj bo največjo vrednost imelo življenje in pod nobenimi pogoji se ne bo dovolilo škodovati kateremu koli živemu bitju. Sistemsko bodo zagotovljene dostojne življenjske razmere za vsa živa bitja na tem planetu. Najprej se bodo nahranila vsa lačna usta in poskrbelo se bo za primerne bivalne pogoje ter izobrazbo vseh ljudi. In ne bo se gledalo zgolj na potrebe ljudi, saj so živali in rastline človeku

povsem enakovredna bitja in imajo enako pravico do dostojnega življenja ter izražanja. Skratka, namesto sedaj, ko se vsak od nas od rojstva do smrti bori v tem sistemu za svoje preživetje in osnovne dobrine, bo Enakovredni denarni sistem stalno preverjal ali ima vsak vsega dovolj ter avtomatično izpolnil želje vseh živih bitij.

Seveda to ne pomeni, da si bo lahko nekdo polastil celotnega kontinenta, temveč se bo vse kar nudi naš čudovit planet razdelilo z uporabo zdravega razuma, tako da nihče ne bo imel ne premalo, ne preveč. Nič več ne bo posameznikov, ki bodo odločali za druge, temveč bo glas vsake osebe, z uporabo zdravega razuma, odločal o uvedbi družbenih sprememb. Zemlja je izjemno velika in če si jo bomo delili enakovredno, z upoštevanjem tistega, kar je najboljše za vse, lahko tukaj živimo kot v raji. Pridruži se nam torej tudi ti! Postani aktivist, prevzemi polno odgovornost za vse kar si postal in naredimo svet na katerem bo vredno živeti!

Desteni odpira tudi spletno trgovino, kjer bo možno v digitalni obliki kupiti številna besedila, avdio in video posnetke, ki so vrhunec znanja za razumevanje nas samih in

tega sveta in s pomočjo katerih bomo lahko temeljito izboljšali razmere na tem svetu. Spletna trgovina razvija tudi zastopniški program, tako da bomo Destonijci lahko služili denar s posredovanjem povezave do spletne trgovine na naših blogih in spletnih straneh. Celoten razvoj gre torej v to smer, da bomo vsi, povezani z Desteni, nakopičili dovolj finančnih sredstev za učinkovit vstop v politiko in spremembo globalnega sistema tako, da bo enakovredno podpiral vsa živa bitja na tem planetu.

Stvari se odvijajo zelo počasi, vendar je napredek neustavljiv. Pričakujemo, da bodo razmere za politične aktivnosti zrele šele čez 10 do 20 let, za dokončno spremembo globalnega sistema pa bo potrebnih še več generacij. Bistveno je vedeti, da je uresničitev načrta raja na zemlji neustavljiv, saj je izdelan na osnovi matematične formule $1 + 1 = 2$ in zaobsega razumevanje delovanja vseh obstoječih svetovnih sistemov. Vse kar je potrebno je le še čas. Toliko časa, da bodo vsi ljudje prenehali z bivanjem v ločenosti uma in pričeli živeti v tej univerzalni fizični realnosti.

Živali in rastline

Spomladi letos sem se tudi jaz po letu in pol študija Desteni gradiva odločil za obisk farme Desteni v Južnoafriški Republiki blizu mesta Durban oziroma Pietermaritzburg. Za življenje na farmi so se odločili pred tremi leti zaradi večje učinkovitosti pri izvajanju programov za izboljševanje sveta. Na obisku sem ostal štiri tedne, in ker sem profesionalni fotograf, sem seveda posnel številne fotografije, ki si jih vsak lahko ogleda na mojem FaceBook profilu.

Obisk farme Desteni je zelo koristen, saj tam vsak posameznik dobi intenzivno podporo za pospešitev procesa samospoznavanja. Na farmi so imeli v času mojega obiska 10 konj, 17 psov, 16 mačk, nekaj kokoši, gosi in številne druge domače živali. Večino živali so na farmo prišle zato, ker so potrebovale pomoč, saj so bile fizično poškodovane, bolne ali podhranjene. Poleg tega skrbijo še za številne okoliške divje živali, zlasti v času suše, ko primanjkuje hrane.

Na farmi Desteni torej z lastnim zgledom dokazujejo, kako je možno z drugimi živimi bitji živeti v sožitju in poskrbeti za interes vseh. Človek ostale živalske vrste izriva in iztreblja iz svojega bivalnega okolja ter okolico prilagaja zgolj svojim potrebam. Lep primer je bil na primer, ko smo šli iz farme z avtomobilom na izlet v oddaljene gore in smo se več ur po avtocesti vozili skozi prostrane pokrajine. Med vožnjo so nas obdajali prostrani gozdovi z visokimi drevesi, ki pa so bila vsa posajena strojno, z enako oddaljenostjo drug od drugega. Na področju velikem kot celotna Slovenija, nisem videl ene same divje živali, kajti njihovo naravno okolje je zasedel človek in vsa so bila strpana v majhne rezervate ali živalske vrtove.

Pravi kontrast pa sem doživel pred nekaj leti, ko smo se peljali z agronomi iz Maribora na obisk ogromnih miroljubnih poljedelskih posestev v Nemčiji, ki jih obdelujejo prakristjani. To so ljudje, ki resnično živijo Jezusovo zapoved "Ne ubijaj", zato so vsi čisti vegetarijanci. Ker spoštujejo vsako živo bitje in cenijo njihovo vlogo na tem svetu, pri obdelavi polj ne uporabljajo nobenih pesticidov ali insekticidov. Prav tako

ne orjejo zelo globoko, da ne bi poškodovali glodavcev in ne polivajo polja z gnojnico, da ne zamašijo zemeljskih por. Divje živali iz polj ne odganjajo, temveč gradijo celo za njih primerna zavetišča v bližini polj, jeseni pa pustijo del pridelka na poljih, tako da imajo divje živali dovolj hrane tudi za zimske mesece.

Destonijci prav tako spoštujemo temeljne Jezusove nauke, vendar samo tiste, ki so v tem trenutku smiselni in pomembni za največji učinek glede izboljšanja sveta. Ne zahteva se vegetarijanstva, kajti človeška fizična telesa niso vsa enaka in marsikdo ne zmore zdržati brez mesa. Skozi zgodovino je bilo projektiranih več izvedb človeških fizičnih teles in posledično telo vsake človeške vrste potrebuje drugačno prehrano. Eden od prepoznavnih znakov raznolikosti so krvne skupine, zato je prehrana, usklajena s krvno skupino odločilen dejavnik pri izbiri živil. Nekatero krvno skupino težko zdržijo brez mesa, ali pa imajo ob odrekanju hude posledice. Zato je priporočljivo na prvem mestu glede prehrane prisluhniti svojemu telesu ter šele nato poskrbeti, da bi čim manj prizadeli druga živa bitja glede pokrivanja svojih prehranskih potreb.

Tudi jaz sem preizkusil vegetarijanstvo, pa se niso moji zdravstveni problemi čisto nič zmanjšali in le malenkostno sem zmanjšal trpljenje živali, ki jih gojijo za meso. Vegetarijanstvo se zato v tej fazi pri Desteni ne propagira kot ena izmed ključnih rešitev, saj je temelj vseh problemov bivanje v energijskem umu ter delovanje denarnega sistema. Veliko vegetarijancev svoj način prehrane uporablja kot izgovor za povzročanje nestrpnosti ter psihičnega in fizičnega nasilja do drugih ljudi. In veliko ljudi se odloči postati vegetarijanec zaradi strahu pred nesprejemanjem ali pa zaradi dobrih občutkov in definiranja samega sebe kot nekaj več vrednega in bolj razsvetljenega.

Motiv ogromnega števila vegetarijancev je čisti egoizem, zakamuffiran pod krinko dobroteljnosti in človekoljubnosti. In marsikdo za svojega domačega ljubljence skrbi veliko bolj kot za svojega moža ali ženo. Kdor torej resnično želi pomagati vsem živim bitjem na tem planetu, bo moral spremeniti celoten globalni sistem, kajti rezultat vseh človekoljubnih ali živaliljubnih organizacij na tem svetu je trenutno le pljunec v morje v primerjavi z grozotami, ki jih človeštvo dnevno izvaja nad bitji, ki

jih je v svojem energijskem umu definiral kot manj razvite in zato manj vredne. Ko se bo torej prenehalo z vojnami ter nahranilo lačna usta vseh živih bitij na tem planetu, se bo prehrana človeka pričenjala drastično izboljševati, tako da bomo čim manj odvisni od energij, ki jih dobimo s prehrano teles živali in rastlin.

Bolj kot odrekanje mesu je pri Desteni pomembno odrekanje uživanja snovi, ki aktivirajo proizvodnjo umske energije dobrih občutkov. Umska energija je tista, kar človeka zapeljuje, zaslepi, obsede, zasvoji ter naposled povsem uniči. Vse zasvojenosti so v bistvu energijske zasvojenosti, ne glede na to ali se proizvede na osnovi dopuščanja in sprejetja razdvajajočih misli ali vdihavanja, pitja, uživanja in vbrizgavanja opojnih snovi v fizično telo. Te snovi so zlasti alkohol, ki ob vstopu v telo deluje kot integrator umskozavestnega sistema s fizičnim telesom in že v majhnih količinah dolgoročno deluje zelo pogubno. Alkohol človeka naredi povsem neodgovornega, zato odsvetujemo kakršno koli uživanja alkohola vsem, ki se želijo osvoboditi energijske odvisnosti. Podobno velja za uživanje marijuane, ki sicer deluje na bistveno drugačen

način, toda uživalce le še bolj zapre v ločenost uma. In seveda se odsvetuje uživanje tudi vseh ostalih drog in opojnih snovi, ki človeku hipno povečajo energijo dobrih občutkov. S pomočjo samoodpuščanja lahko vsak premaga vse energijske odvisnosti in za zgled so Destonijci, ki v svojih blogih in vlogih opisujejo svojo zmago in moč volje življenja nad kakršnimikoli zasvajajočimi in uničujočimi energijami.

Ljubezen in spolnost

Ko se dotikam energije dobrih občutkov ne morem mimo tega, da bi govoril tudi o spolni energiji. Pravzaprav je spolna energija tista umska energija, ki človeka najbolj obseda in zasvaja. Med spolnim odnosom je zato pomembno, da seks predstavlja zgolj fizično izkušnjo občutenja fizičnega tipa ter vonja in toplote fizičnega telesa partnerja.

Spolni odnos je lahko vaja, kjer svojo pozornost osredotočimo na lastno dihanje in fizične občutke, tako da preprečimo vpletanje energijskega uma, ki skuša spremeniti seks v nekaj nekaj nerealnega. Vsi smo namreč sprogramirani s filmskimi prizori idealnih medsebojnih odnosov, zato nas med iskanjem partnerja vodijo pričakovanja, ki jih ustvarjajo modna in zabavna industrija. Veliko partnerskih odnosov se hitro konča zato, ker vpleteni osebi primerjata medsebojni odnos z nerealnimi predstavami iz pravljичnih zgodb, ter željo po močnih dobrih umskih občutkih, ki ji nekateri pravijo ljubezen.

Definicija besede ljubezen je zelo različna, in vsak si pod njo predstavlja različne stvari. V bistvu pa obstajata realna ter iluzorna definicija ljubezni. Vse kar imenujemo ljubezen, in temelji na hipnih podzavestno sproženih umskih energijah dobrih občutkov, ter nas vodi v poželenje in željo po posedovanju samo določenih oseb, je lažna, sebična, razdvajajoča in uničevalna ljubezen. Ljubezen kot fizičen odnos, kjer s svojimi praktičnimi dejanji enakovredno podpiramo vsa živa bitja, pa je prava ljubezen, ki nas resnično združuje in povezuje. Zato Destonijci ne stopamo v partnerski odnos na osnovi občutka zaljubljenosti, ki ni nič drugega kot projekcija naših podzavestno privzetih idealov na drugo osebo, temveč partnerski odnos temelji na medsebojnem dogovoru. Partnerja definirata svoj odnos na osnovi sporazuma, da si bosta praktično pomagala in drug drugega podpirala pri procesu osvobajanja od vseh subtilnih umskih slepil in prevar. Skupno bivanje dveh oseb bistveno pospeši proces samospoznavanja v primerjavi s samskim življenjem, saj spodbuja medsebojno verbalno komunikacijo, ter omogoča opazovanje in podporo druge osebe, kajti lastne škodljive vzorce izjemno težko opaziš.

Ljudje se ne zavedajo, da je energijski um izjemno zvit notranji sovražnik, tihi parazit, ki se napaja z energijo fizičnega telesa in nas počasi, toda vztrajno uničuje iz dneva v dan. Bivanje v umu je vzrok za staranje in propad našega fizičnega telesa, zato pripadniki nekaterih plemen, ki živijo v stiku z naravo, dosežejo starost tudi več sto let. Iz obraza se človeku lahko razbere, kako intenzivno je ujet v iluzije uma. Nekateri že zgodaj kažejo znake starosti, nekateri pa pri visoki starosti ohranjajo mladosten videz. Vse to je povezano s količino razmišljanja, saj lahko vedno izbiraš le med življenjem in razmišljanjem.

Nikoli ne moreš biti na obeh mestih hkrati. Ali si v fizičnem telesu, in se zavedaš svojega dihanja, ali pa razmišljaš, in pozabiš na svoje dihanje. Energijski um, imenovan tudi ego, je mojster skušnjav in prevar, tiho ti šepeta, in se pretvarja, da je glas višjega jaza, angelov ali celo boga, ter z vsem mogočim umskim znanjem, logiko in intelektom, skuša dokazati, da ima prav. Z razmišljanjem um počasi in neopazno srka tvojo življenjsko silo, dokler te ne postara in pripelje do končne smrti. Intelektualci so tisti, ki so še najbolj ujeti v um, in najtežje

se bodo osvobodili ječe energijskega uma. Prepoznavni znak umsko osvobojenih ljudi pa je poslušnost, ponižnost, skromnost, dojemljivost, empatija, zdrav razum, ter brezpogojno delovanje v korist vseh živih bitij. Znanje in učenost, torej kopičenja informacij, je v naši družbi pomembna lastnost za doseganje uspešnosti, saj v našem tekmovalno naravnem sistemu, zmagajo večinoma tisti, ki znajo s svojo umsko kapaciteto uničiti konkurenco. V umskem znanju ni moč, temveč moč zla. Učenost ni merilo zavedanja, in le praktična dejanja posameznikov so odraz življenjske modrosti in usklajenosti z dejstvom, da smo vsi med seboj povezani in soodvisni.

Vera in religija

Pri Desteni ne le izrekamo, temveč praktično živimo Jezusov nauk: "Delaj drugemu tisto, kar bi želel, da drugi počne tebi". Ključ za odrešitev je v empatiji, v uživanju drug v drugega, tako da vedno s slehernem trenutku upoštevaš potrebe vseh živih bitij na tem svetu. In ker čisto vsi vplivamo drug na drugega, se moramo tudi čisto vsi spremeniti. V tem se vidi velik kontrast med iluzijo razsvetljenja. Slepilo duhovnosti temelji namreč na utvari, da se lahko realnost spremeni le, če se mi sami spremenimo in nas pri tem drugi čisto nič ne brigajo. Vsak naj bi bil odgovoren le za svoje življenje in druge naj bi pustili na miru, da sami pridejo do življenjskih izkušenj in spoznanj. Takšno dojemanje realnosti je neiskrenost do sebe, kajti vsak ni le izolirana enota ter odgovoren samo za sebe, temveč smo vsi povezani v enost in odgovorni za čisto vse, kar obstaja v tej realnosti. Iz tega razloga se ljudje k Desteni priključujejo zelo počasi, saj se nihče ne more pretvarjati in lagati. Formalni pripadnik krščanske religije ima lahko opravljene vse zakramente, redno hodi v cerkev, daruje denar,

redno moli in prebira sveto pismo, vendar pod to osebnostno masko zglednega občana običajno tiči oseba polna sebičnih interesov, ki jo v resnici ne zanima nič drugega kot uresničevanje svojih lastnih interesov in strahopetno življenje v skladu z družbenimi klišeji.

Ko bo vpeljan Enakovredni denarni sistem bo to pomenilo konec vseh religij. Vsaka religija pomeni odmik od realnosti in beg v um. Religijo bo zamenjalo praktično funkcionalno življenje v tej univerzalni fizični realnosti po principu tistega, kar je najboljše za vse. Z uporabo zdrave pameti in razvito sposobnostjo vživljanja v druge osebe, odpadejo vse potrebe po sledenju dvoumnim zapovedim, napisanih v knjigah, ki jih je nato nekdo razglasil za svete. Knjiga je knjiga in beseda je beseda. Vse na tem svetu je enakovredno in vsaka knjiga in beseda sta prav tako enakovredni kateri koli drugi knjigi in besedi. Vsak mora sam prevzeti odgovornost za sebe, ne pa odgovornost prelagati na besede iz nekih knjig. Ljudje v imenu svetih knjig pobijajo ali pa pod kamuflažo okrašenih dolgih halj služijo bajne denarje s prodajanjem odpustkov v imenu boga. Čas je, da onemogočimo vse

sleparje, ki so ljudi tako dolgo vlekli za nos. Čas je, da nehamo verjeti v pravljica bitja, ki jih nihče ne more otipati, videti ali slišati, ne glede na to ali se imenuje Palček, Vila, Angel, Bog, Alah ali Dedek Mraz. Raje upoštevajmo slišne krike milijard trpečih in lačnih, ki jih lahko povsem jasno vidimo in otipamo. In naredimo nekaj, da premagamo našo sebičnost in poskrbimo za dostojno življenje tudi vseh naših ekonomskih sužnjev na Kitajskem in drugod po svetu.

Načrti za prihodnost

Glede na to, da imam veliko znanja in izkušenj na področju vizualnih komunikacij, sem med mojim letošnjim obiskom farme Desteni sklenil dogovor in prejel licenco za razvoj in trženje promocijskih izdelkov za Desteni. Tako sedaj že nekaj mesecev pripravljam robustno spletno trgovino, kjer bo možno kupiti različne izdelke, kot so majice, kapice, nalepke in knjige, za finančno podporo Desteni rešitvam. Od prodaje izdelkov bo šel določen delež Fundaciji Enakovrednega Življenja, ki je sedaj formalno registrirana organizacija v Južnoafriški Republiki in bo skrbela za finančno plat razvoja projektov.

Ko se bo zbralo dovolj denarja, se bo v vseh državah sveta ustanovilo Stranke Enakovrednega Življenja, ki bodo zastopale politični program Enakovrednega Denarnega Sistema. Sedaj se čaka le še na dovolj veliko število mladih ljudi, ki se bodo preko "Desteni I Process" izobraževanja vzgojili v notranje stabilne, iskrene in zaupanja vredne predstavnike družbe, ki bodo brezkompromisno delali tisto, kar je najboljše za vse.

Politiki na oblasti razmere na svetu ne bodo zmogli izboljšati, saj nihče od njih ni povsem iskren do sebe. Kljub sicer dobrim namenom nihče ni uspel premagati vseh subtilnih samoprevar in nikomur ni jasno, kako v resnici deluje ta svet. Še najmanj pa si bo kdo upal spremeniti celoten globalen sistem. Destonijci iz vsega sveta ne bežimo na samotne kmetije, kjer v zavetju lastnega uma skozi meditacijo bežimo stran od realnosti. Odločamo se za temeljito integracijo v ta sistem, da ga bomo postali sposobni učinkovito spreminjati v skladu s trenutnimi pravili tega sistema. Boj proti temu sistemu je boj proti nam samim, saj smo ta sistem ustvarili sami. Zato moramo najprej v polnosti sprejeti ta sistem, zaseči ključna mesta ter ga spremeniti na miren in razumevajoč način. Destonijcem se zato priporoča študij političnih ali psiholoških ved, kajti to sta dve strokovni smeri preko katerih bo možno najbolj pospešiti izboljševanje svetovnega sistema. Vse osebe na farmi Desteni zaključujejo študij psihologije, tako da jih ne bo nihče mogel imeti za kakšen čuden kult ali novodobne fanatike temveč za družbeno priznane in ugledne strokvnjake psiholoških znanosti.

Iz enakega razloga tudi jaz letos pričnjam izredni študij psihologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. In zaradi lažjega študija sem se pred nekaj meseci tudi preselil v Ljubljano. V približno sto kvadratnih metrov velikem stanovanju sem najprej opremil fotografski atelje, vendar zaradi trenutnega prioritetnega razvoja spletne trgovine, fotografskih storitev ne oglašujem na veliko.

Če bo vse po načrtu, bo tale knjiga napisana in natisnjena do 6. oktobra 2011, ko se na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani prične štiridnevni sejem Narava-Zdravje. Na tem sejmu se bomo prvič javno predstavili Destonijci iz Slovenije in prvič bo možno kupiti promocijske izdelke za podporo Desteni projektom. Kakšna dva tedna po zaključku sejma pa načrtujem odprtje spletne trgovine Equality Store, ki bo dobavljala Desteni promocijske izdelke po celem svetu. Načrtov je torej kar precej, tako da se nikakor ne bom dolgočasil.

Želim si, da bi se čim več ljudi priključilo našim prizadevanjem. Raziskal sem že vse rešitve, ki obstajajo na tem svetu, in tudi ljudje, ki so ustanovili Desteni, so najprej preizkusili vse obstoječe rešitve, ki obstajajo. Desteni je nastala izključno zato, ker doslej ni nič delovalo. Tokrat teh napak ne bomo ponavljali. Tokrat bomo temeljiti in vztrajni do konca. Čakamo le še na tebe, kajti ti si del te realnosti in realnost bo najboljša za vse le, če tudi ti pričneš delovati v skladu s principom enakovrednosti vseh živih bitij ter voditi sebe v smeri, ki je najboljša za vse. Ne čakaj na raj v onostranstvu, saj ne moreš vedeti ali dejansko obstaja. Raje prični raj ustvarjati tukaj in morda nam ne bo potrebno nikoli več umreti. Rojevanje življenja iz fizičnega se prične sedaj.

Moje samoodpuščanje

Za konec pa še nekaj objav iz mojega spletnega dnevnika v slovenskem jeziku, kjer sem ozavestil ter si odpustil nekatere miselne vzorce. Glavnina mojega pisanja se nahaja v mojem Angleškem blogu, saj pišem večinoma v angleščini, tako da moja mentorica iz farme Desteni, ter drugi Destonijci iz celega sveta lahko razumejo, kaj sem napisal, ter me popravijo, če sem se kje zapletel v subtilne samoprevare in neiskrenost do sebe.

Petek, 8. april 2011

Če hočeš spremeniti svet, spremeni sebe

Po skoraj dvomesečnem premoru sem se zopet odločil nadaljevati s pisanjem bloga za samospoznavanje tudi v slovenskem jeziku. Največ pišem v svoj angleški blog, saj ga uporabljam kot podporno okolje za ozaveščanje in očiščevanje svojih podzavestnih vzorcev v okviru spletnega študija, imenovanega »Desteni I Process« oziroma »Desteni jaz proces«, ki se izvaja v angleškem jeziku. Blog v domačem jeziku pa sem pričel pisati z namenom, da Desteni orodja za delo na sebi približam tudi ljudem, ki ne razumejo dobro angleškega jezika. Sicer branje tujejezičnih blogov ne predstavlja več nobenega problema če uporabiš Chrome spletni brskalnik ter Google Translate vtičnik, in potem ti celo spletno stran s klikom na gumb prevede v večino svetovnih jezikov, vključno v slovenskega.

Skratka, moji študijski kolegi in moja mentorica so me opozorili, da ne izkazujem bistvenega napredka na področju spreminjanja samega sebe oziroma usklajevanje jaza

s principom, ki je najboljši za vse. Sebe sem dojemal kot osebo, ki zgledno napreduje; zaznavam bistveno večjo notranjo stabilnost in zmanjšano število podzavestno sproženih čustvenih reakcij, toda iz vidika drugih, z resničnim poglobljanjem vase nisem niti resno začel. Sicer že več kot eno leto redno izvajam vse lekcije in naloge v okviru Desteni jaz procesa, vendar hitrost mojega notranjega preoblikovanja še vedno ni zadostna. Deloval sem tudi v skladu s prepričanjem, da sem dovolj napredoval zaradi mojega intenzivnega desetletnega poglobljanja na področju ezoterike in novodobne duhovnosti, vendar od vseh mogočih religij, meditacij, jog, reikijev, angelskih seans in podobnih svetlečih in ljubečih zadev, ni bilo praktično nobenega učinka. Doslej sem se zanašal na podporo drugih, čakal sem, da mi drugi povedo, kaj moram narediti, in ves preostali čas sem porabil za razširjanje informacij o Desteni ter svoje druge osebne zadeve.

Vendar pa bistvo Desteni niso neke umske informacije, ki jih vsak lahko enostavno vnese v svoj um, in potem je zadeva končana, temveč je bistvo to, da se seznaniš z zgradbo in delovanjem uma, prejmeš učin-

kovita orodja za analizo in odstranjevanje vseh razdvajajočih in škodljivih podzavestnih umskih vzorcev, nato pa se je potrebno naučiti rednega samoiniciativnega dela na sebi, tako da premagaš odvisnost od drugih oseb. V končni fazi naj bi postal samostojna oseba, ki pa vedno notranje brezpogojno deluje v korist vseh živih bitij na tem planetu. To pa je tisto, kar se drugi, in kot se je pokazalo, tudi jaz, na veliko izogibamo. Najraje bi odgovornost za stanje na tem svetu zvrnili na druge, poiskali nekega krivca in ga nato kaznovali, vendar zadeve niso tako preproste. Trenutno stanje je posledica dopuščanja vseh nas, da se je razvilo v smer, ki nam sedaj vsem greni življenje, saj skoraj nikogar od nas ne zanima za to, kako ta svet deluje, kako smo vsi medsebojno povezani in soodvisni, temveč se vsak briga le zase, ter druge pusti, da se znajdejo po svoje.

Posledično se je razvil sedanji ekonomski in družbeni sistem, ki vsakega od nas sili v medsebojno tekmovanje, razvijanje konkurenčnih prednosti, selitev proizvodnje v dele sveta z najcenejšo delovno silo v želji po najnižji ceni proizvodov, dokler naposled tudi sami ne izgubimo službe, in po-

tlej si ne moremo privoščiti niti najcenejših izdelkov, ki jih v suženjskih razmerah izdelujejo otroci nekje daleč na Kitajskem ali Indiji. Zato je nujno, da se vsak preneha slepiti z dejstvom, da mi nismo čisto nič odgovorni za trenutno stanje, in da so vse skupaj zakuhali tajkuni ali neka skrivna zlobna svetovna elita. Posameznik v tem sistemu vse bolj propada, ker imajo vso moč le velike korporacije, ki izvajajo ekonomske vojne po celem svetu. Toda mi smo tisti, ki tem korporacijam dajemo moč, saj smo pričeli gledati le na ceno izdelka, ne pa na celoto, oziroma vse medsebojno in dolgoročno vplivajoče dejavnike.

Vendar rešitev obstaja, celo izredno preprosta je. Edino kar zahteva je to, da jo enotno podpremo čisto vsi, oziroma vsaj večina ljudstva. Vse kar je potrebno, je sistemski globalni popravek vrednot, oziroma denarnega sistema, ki predstavlja te vrednote. Denar je postal bog, saj če ga imaš, lahko dobiš in dosežeš vse, vendar pa ta bog trenutno ne skrbi enakovredno za vsa živa bitja. Moč daje tistim, ki so najbolj nasilni, komolčarski, lažnivi in varljivi, zato je potrebno tega boga popraviti tako, da bo imel enak odnos do vseh, in da bo vsakemu

od nas omogočil dostojne življenjske razmere. Zato so pri Desteni razvili rešitev, ki se imenuje Equal Money System oziroma Enakovredni denarni sistem, in predstavlja zdravilo za trenutno hudo bolno globalno ekonomijo. In ta sistem se ne sme uvesti preko nasilne revolucije, temveč na miren, demokratičen političen način, z večinsko podporo ljudstva. Trenutno se o tem sistemu piše knjiga, ki bo izšla v večini svetovnih jezikov predvidoma 9. septembra 2011. Načrtuje se, da bo za zbirateljske namene natisnjena omejena količina angleških knjig v papirni obliki, v večini jezikov pa bo dostopna v elektronski obliki. Dodatne informacije o Enakovrednem denarnem sistemu si lahko preberete na spletni strani Desteni Slovenija, lahko si poslušate kratek YouTube filmček z odlomkom iz knjige, največ informacij pa je na spletni strani Equal Money, kjer lahko knjigo tudi naročite še pred izidom, ter se naročite na elektronsko poštno obveščanje na informacije v zvezi z izidom knjige.

Predvideva se, da bo knjiga o Enakovrednem denarnem sistemu povzročila pravo globalno revolucijo, vendar pa se tudi predvideva, da bo za njegovo praktično uvedbo

v družbo potrebnih vsaj 10 do 20 let, kajti poleg zunanje družbene transformacije je hkrati potrebna tudi notranja transformacija vsakega posameznega člana družbe.

Medsebojne trajne harmonije namreč ne bo, če se podpre zgolj neka ideologija, kajti vsi smo sužnji svojih podzavestnih vzorcev, ki nas povsem obvladujejo in držijo v krogu ponavljanja vedno istih napak. Zato je nujno, da vsak od nas prične z brskanjem po največjih temačnih globinah svojega uma ter odstranjevati vse, kar nas medsebojno uničuje. Žal bližnjic tukaj ni, in brez trdega in vztrajnega dela na sebi, nam ni rešitve. Tisti, ki bodo dojeli nujnost osebne transformacije, bodo v prihodnosti zmožni živeti v sožitju, kdor pa se bo še naprej prepuščal energijam slabih ali dobrih občutkov, pa mu bo trda predla.

Življenje v sožitju je namreč plod neprestanega delovanja vsakega posameznika v korist vseh drugih posameznikov. Kdor bo torej še naprej gledal le na lastno korist, ga bo družba slej kot prej izločila, če ga ne bo že prej izločilo fizično, ki uporablja bolezni, rake in tumorje za odstranitev škodljivih oseb iz tega sveta. Možnosti izbire

torej ni, vsako upiranje realnosti življenja je obsojeno na propad. Živimo lahko le v vzajemnem medsebojnem podpiranju, v nasprotnem primeru pa si se odločil za prenehanje svojega obstoja. Odloči se torej za življenje, bodi tukaj, upoštevaj univerzalno materialno realnost, in odpusti si vsa iluzorna prepričanja, verovanja in definicije, zaradi katerih si postal uničevalec drugih in tega sveta.

1. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel prepričanje, da nisem odgovoren za vse kar obstaja na tem svetu, da se mi je potrebno brigati zgolj zase, in da so drugi sami odgovorni za stanje, v katerem so se znašli, namesto da bi dojel, da smo vsi medsebojno povezani in soodvisni, in da tudi sam ne bom mogel preživeti, če ne poskrbim enakovredno za dobrobit vseh živih bitij v tem stvarstvu.

2. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel verovanje, da smo rojeni v grehu, vendar se je nekoč rodil nek odrešenik, ki je prevzel na sebe vse moje grehe, zato lahko počnem kar koli hočem, brez škodljivih posledic za mene, in ni mi potrebno prevzeti nobene odgovornosti za svoja dejanja, namesto da bi dojel, da je zgodba o odrešeniku slepilo, da stvarstvo deluje

po principu vzroka in posledice, in da moram prevzeti odgovornost za sleherno svojo misel, čustvo, besedo in dejanje, če hočem sebi in drugim izboljšati življenjske pogoje.

3. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel prepričanje, da je Zakon privlačnosti vrhovni zakon, da podobno privlači podobno, in da vse, kar moram storiti, je le vzdrževati notranje stanje dobrih občutkov in si predstavljati da že imam tisto, kar bi želel prejeti, da mi bo stvarstvo slej kot prej prineslo vse, kar si želim, namesto da bi dojel, da je zakon privlačnosti komercialna prevara, da predstavlja najvišjo stopnjo egoizma in še bolj intenzivno povzročča globalno neravnovesje, ter da je nad zakonom privlačnosti še en zakon, ki se imenuj Zakon izravnave oziroma ravnovesja, zato je najbolje podpreti ravnovesje vseh sestavnih delov celote, in posledično bo celota, kot za enega izmed njenih sestavnih delov, enako poskrbela tudi za vse moje potrebe.

4. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel vse informacije od mojih staršev in družbenega okolja, ki mi narekujejo, kaj moram in kaj ne smem početi, da bom družbeno sprejemljiv in uspešen, namesto da bi dojel, da so to zgolj sebična prepričanja, ki povzročajo bedo na

tem svetu, zato si moram odpustiti sleherno misel in definicijo, ki nas medsebojno razdva-ja in škodi meni ter drugim, saj lahko obstajam le kot enakovreden predstavnik družbe, ki dela drugim tisto, kar bi želel, da drugi počnejo meni.

5. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel prepričanje, da je dovolj, če zgolj na zunaj predstavljam sebe kot zglednega predstavnik družbe, opravljam določene storitve in uporabljam določene lepe besede, namesto da bi dojel, da je to zgolj fasada s katero varam druge in ščitim svoj ego, ter da bom kljub navidez dobrim nameram, nezavedno še naprej povzročal trpljenje sebi in drugim, dokler se ne bom resnično notranje spremenil z odpuščanjem vseh sprejetih škodljivih definicij, ki so postali del mene, in po katerih tudi živim in delujem v odnosu z drugimi.

Torek, 12. april 2011

Strah pred posledicami zamujene priložnosti

V sklopu študija Desteni I Proces sem spoznal, kako pomembno se je soočiti s svojimi mislimi, ki se stalno sprožajo v naših glavah, in ta fenomen se imenuje back chat, oziroma klepet v ozadju, saj ga zaznavamo kot neprestano klepetanje v ozadju naše glave. Obstajata namreč dva načina miselnega procesa, ki se odvijata v naši notranjosti. Prvi je resničen, in predstavlja neposredno govorjenje našega pravega resničnega jaza ter izhaja iz sredine naših prsi, drugi pa je iluzoren, avtomatiziran, in ga zaznavamo kot glasove, ki jih slišimo v naši glavi. Kadar govorimo resnico, torej tisto, kar je usklajeno z naši zavedanjem in fizično realnostjo, takrat govorimo neposredno iz sredine prsi. Če dovolimo, da se najprej v glavi pojavijo neke misli ter nato te misli sprejmemo kot naše, pa govorimo na osnovi sprejetih umskih verovanj, prepričanj in definicij, ki so v konfliktu z univerzalno materialno realnostjo. Ta notranji konflikt nato kot posledica trenja med pravo realnostjo in našo alternativno na-

mišljeno umsko realnostjo, sproži energijo, ki jo mi v našem telesu zaznamo kot čustva in občutki. Prav nič ni pomembno, ali so to prijetna pozitivna čustva, kot na primer občudovanje in ljubezen, ali pa neprijetni negativni občutki, kot na primer jeza, zavist ali sovraštvo. Obe polarnosti sta zgolj posledica naše notranje sodbe, ki nam onemogoča, da bi po zdravi pameti dojeli trenutno stanje na tem svetu takšno, kot je v resnici.

Glasove v naši glavi smo navajeni obravnavati ko nekaj povsem normalnega, saj nas v okviru šolskega izobraževanja nihče ni znal poučiti o natančnem delovanju uma, in niti sodobna znanost, ki proučuje ta fenomen, kot na primer psihologija in psihiatrija, še ne dojemajo vseh aspektov naših miselnih procesov ter njihovih posledic. Toda posledice dopuščanja pojavljanja in sledenja glasov v naši glavi so hudo resne, in človeka lahko pripeljejo celo do popolnega uničenja. Na videz povsem drobni, komaj slišni glasovi, so kot kapljice, ki počasi padajo v vedro, ki predstavlja naše bitje. In ko si skozi dolgo vrsto let te miselne vzorce dopuščamo, se nakopičijo in nas povsem obsedejo, saj se je vedro napolnilo, in voda

pljuske čez rob. To je razlog, zakaj ljudje hipoma nekontrolirano čustveno eksplodirajo, postanejo demonsko obsedeni, in pričnejo verbalno in fizično napadati druge ljudi ter uničevati predmete okoli sebe. Gre za zvito prevaro uma, ki nas prepričuje, da so misli, ki se proizvaja v umu, naše in resnične. Vendar je to zgolj slepilo, namenoma narejeno z namenom, da nas odvrne od edine prave resničnosti, ki jo predstavlja ta fizični svet.

Zato je nujno, da redno praznimo naše vedro, oziroma da ga ohranjamo povsem praznega. To pomeni ne dovoljevanje kakršnega koli premikanja uma oziroma ne dopuščanje kakršnih koli misli v glavi, saj imajo dolgoročno vedno le škodljiv namen. Osnovno orodje za sidranje zavedanja v tej realnosti je pozornost na naše dihanje, s čimer zelo učinkovito preprečujemo pojavljanje misli v glavi, naslednje orodje pa je pisanje, s katerim misli lahko upočasnimo, jih materializiramo, si jih predočimo, analiziramo in si jih učinkovito odpustimo, tako da nas nikoli več ne zmotijo. To povsem preprosto dejanje samoodpuščanja, v primeru da ga izvedemo v popolni samoiskrenosti, ima izjemno moč osvobajanja od

vseh misli, ki so posledica konfliktnih podzavestnih definicij, ki smo jih dopustili in sprejeli vase neke v preteklosti. In sedaj se bom kot praktičen primer soočil z mislimi, ki so se mi pričele pojavljati včeraj, v povezavi z mojim očetom:

Sem v zgornjem nadstropju očetove hiše, ležim na postelji in tipkam na prenosnem računalniku. Slišim da se nekdo vzpenja po lesenih stopnicah. Posumim da prihaja moj oče in si mislim: »Poglej, poglej, zopet bo prišel k meni, pa mi je zatrjeval, da me nikoli ne bo motil, in da niti enkrat ne bo prišel v moje nadstropje!« Ko sem se začasno preselil k njem zaradi prodaje svojega stanovanja in selitve v Ljubljano, mi je pred nekaj tedni zatrjeval, da mi povsem prepusti zgornje nadstropje, in da ne bo nikoli prišel pogledati kaj počnem. Pa je že nekajkrat prelomil to obljubo, in sedaj jo je zopet. Zato si mislim: »Le kako naj zaupam človeku, ki se laže, ki kar naprej lomi svojo besedo!?!« Hipno se mi pojavi občutek jeze do očeta zaradi pričakovanja, da bo držal svojo besedo in da se mi ne bo nikoli zlagal. Nato zaslišim očetov glas, ki sprašuje: »Valentin, si tukaj?«. Mislim si: »Le kaj sedaj želi?« in mu odgovorim: »Da, tukaj

sem!« Oče pride do moje sobe in jaz ga vprašam: »Kaj želiš?« Reče mi: »Veš, potreboval bi tvojo pomoč, pa me zanima, če boš prišel dol čez kakšnih 10 minut in mi pomagal nekaj dvigniti?« Mislim si: »Prav zanima me, za kakšno opravilo me želi?« ter mu odgovorim: »Ni problema, bom prišel dol takoj, ko zaključim s pisanjem svojega bloga.« Oče odvrne: »No fino, jaz grem med tem nekaj pojesti in te bom počakal spodaj.«, nato pa odide po stopnicah navzdol v pritličje.

Ko čez kakih 10 minut zaključim s pisanjem bloga, vstanem iz postelje, se oblečem, v kuhinji vzamem jabolko, in čez balkon opazim, da oče in dva fanta nekaj razkladajo iz kombija. Ko opazim ta prizor si mislim: »Hm, vidim da oče ni sam, in da že nekaj raznašajo. Sedaj mi pa ni jasno, ali je že prej vedel, da bosta prišli še dve osebi, in je moja pomoč še vedno zaželeno, ali pa je ni pričakoval, da bosta ta dva fanta prišla, in sedaj moje sodelovanje ni več potrebno?« Odločim se zadevo preveriti, zato vzamem rokavice, se obujem, in na poti navzdol pričnem jesti jabolko. Ko se približam očetu in fantoma, ki sta njegova občasna sodelavca, me oče opazi in reče: »Si že pre-

pozen!«. Ko to slišim, se vprašam: »Kaj mi sedaj hoče povedati? Je pričakoval da bom hitreje prišel dol in mi sedaj zameri? Mogoče pa ni pričakoval, da bosta ta dva fanta prišla. In sedaj, ko sta prišla, ugotavlja, da me je brez potrebe prišel prosit za pomoč, vendar pa tega ne želi odkrito priznati, in mi skuša vlitii slab občutek, češ da sem se preveč obiral. Ni mi všeč, da ni povem iskren, ampak ne bom sedaj zapletal tega. Če me ne potrebuje, bom pač odšel.« Obrnem se, in odidem nazaj proti stanovanju. Med hojo ugotavljam da sem sproščen, in da nimam kakršnega koli slabega občutka krivde. Vesel sem, da je tako in mislim si: »To je očitno posledica sposobnosti prepoznavanja čustvene manipulacije, ki sem si jo pridobil v sklopu študija Desteni I Process, in vesel sem da nisem niti najmanj čustveno reagiral. V notranji čustveni stabilnosti se vrnem v svoje stanovanje in nadaljujem z opravili. Ker pa me misli glede tega dogodka niso pustile na miru, sem ugotovil, da je najbolje, da se soočim z njimi. Proces opisovanja dogodka je za mano, sedaj pa bom napisano razčlenil, prepoznal iluzorne definicije, si jih odpustil in se popravil:

1. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel prepričanje, da ljudje ne smejo lagati, da morajo vedno govoriti resnico, češ da nobeno laganje ni opravičljivo, saj je vedno plod strahu, namesto da bi dojel, da tudi sam včasih nisem popolnoma iskren, da zaradi nepripravljenosti na obširno razlaganje, priredim in skrajšam resnico, da vse kar lahko storim je, da povečam svojo lastno stopnjo iskrenosti, ter sprejemem dejstvo, da bo še nekaj časa trajalo, preden bodo tudi drugi pričeli govoriti čisto resnico, tako da bomo lahko drug drugemu res povsem zaupali in se brezpogojno medsebojno podpirali.

2. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel občutek negotovosti, ko sem opazil, da oče, brez da bi čakal name, že tovari predmete, saj sem bil prepričan, da bo čakal name, namesto da bi dojel, da se razmere vedno iz trenutka v trenutek spreminjajo, in da vse kar sem lahko storil je to, da sem izpolnil svojo obljubo in prišel pomagat v dogovorjenem času, vendar če so nastale nove, prej nepredvidene okoliščine, moram te okoliščine sprejeti takšne kot so, in enostavno oditi brez slabe vesti, če moja pomoč pač ni več potrebna.

3. *Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel prepričanje, da mi mora oče vedno natančno razložiti kaj si misli, da bom lahko povsem razumel kaj pričakuje od mene, in da se bom nato zmožen ustrezno odzvati, namesto da bi dojel, da se v naši družbi še ne zavedamo nujnosti potrebe po čim bolj odkriti in podrobni komunikaciji v sled omogočanja drugim, da povsem dojamejo, kaj želimo, in da zato kaj takšnega tudi od svojega očeta ne smem pričakovati, zlasti zato, ker je že precej v letih, in starejši ljudje bolj težko spremenijo svoje navade, zato je najbolje, da sprejemem raven komunikacije, ki jo izraža oseba, s katero komuniciram, se ji prilagodim, ter z dodatno komunikacijo zgladim vse morebitne nesporazume, brez da bi si dovolil čustveno reagirati.*

Sreda, 13. april 2011

Obžalovanje zaradi malomarnosti do sobnih rastlin

Mučijo me slaba vest oziroma misli, ki se mi stalno ponavljajo v glavi zaradi neljube-ga dogodka, povezanega z mojimi sobnimi rastlinami. V okviru spletnega programa za samospoznavanje, imenovanega Desteni I Process, ki omogoča tudi vsako leto večji mesečni zaslužek, pa sem spoznal učinkovita orodja za trajno odstranitev takšnih ponavljajočih morečih podzavestnih miselnih vzorcev. Zato se bom sedaj soočil s tem dogodkom iz preteklosti, zanj prevzel odgovornost in se popravil, tako da nikoli več ne bom ponovil enakega uničevalnega dejanja:

Pred dvema mesecema sem prodal svoje stanovanje in se začasno preselil k svojemu očetu, dokler se ne bom preselil v novo stanovanje, ki ga sedaj iščem v Ljubljani ali njeni ožji okolici. Ob selitvi so šle z mano tudi štiri sobne rastline, in sicer ena večja rastlina, sestavljena iz več palmi podobnih

listov, neka manjša, bambusu podobna rastlina, roža z mesnatimi listi, ter majhen kaktusek, ki sem ga dobil pred nekaj leti za rojstni dan. Velika rastlina je bila novejša in sem zanjo v svojem bivšem stanovanju lepo skrbel, kaktus je prav tako zgledno uspeval, ostali dve rastlini pa sta pričeli hirati, saj je njihov lonček postal premajhen, pa tudi v kuhinji, kamor sem ju postavil, je bilo premalo svetlobe za njih.

Malce po preselitvi k očetu sem za en mesec odpotoval na farmo Desteni, in ko sem se vrnil domov, sem dobil vse štiri rastline v precej slabem stanju. Palmo sem pred odhodom postavil poleg okna v kuhinji da bi dobila dovolj svetlobe, po vrnitvi pa sem jo našel v dnevni sobi, daleč stran od dnevne svetlobe.

Ko vprašam očeta, kdo in zakaj je rastlino prestavil, mi odgovori: »Najbrž jo je prestavila čistilka, ko je čistila kuhinjo.« Pojavi se mi misel: »Prekleta, kako je lahko bila tako malomarna, da je rastlino prestavila stan od svetlobe, ki je nujna za njeno življenje!«

Pojavi se mi občutek jeze do čistilke, saj je v bistvu umorila rastlino. Mislim si: »Le kako je lahko nek človek tako malomaren do rastlin!«

Kot poizkus, da bi rešil rastline, saj so tudi ostale umirale od žeje, sem jih temeljito zalil, ter zjutraj postavil na balkon, da bi dobile dovolj svetlobe. Ko pa sem proti večeru zopet šel v kuhinjo in skozi okno pogledal na balkon, sem bil zgrožen. Rastline, ki so bile prej že v tako hudem stanju dehidracije, so bile sedaj skoraj povsem posušene! Mislim si: »Kako je to mogoče, pa saj sem jih temeljito zalil?!« Nato pa se zavem, da je ves dan pripekalo močno sonce, ki je v nekaj urah izsušilo vso vodo iz cvetličnih loncev. Mislim si: »Le kako sem mogel spregledati dejstvo, da bo voda na sončni svetlobi izhlapela bistveno hitreje, kot znotraj sobe!« Pojavi se mi občutek jeze do sebe ter občutek strahu pred tem, da me bodo drugi sedaj imeli za slabo osebe in da me zato ne bodo več marali. Vendar sedaj je že prepozno, rastline so bile dokončno mrtve, in jaz sem bil tisti, ki je odgovoren za njihov

zadnji smrtni udarec. Pustil sem jih na balkonu, in nič drugega mi ne preostane, kot da jih dam na kompost in dovolim, da se prah v prah povrne.

1. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel v svojem stanovanju imeti rastline, za katere nisem bil pripravljen zgledno skrbeti ter jih mučiti z bivanjem v pretesnih in slabo s svetlobo obsijanih lončkih, saj sem bil umsko obseden z opravili, ki so se mi zdela bolj pomembna kot skrb za rastline, namesto da bi se zavedal, da so rože enakovredna živa bitja, da so vredna življenja enako kot jaz, da tudi one čutijo in trpijo, vendar svoje trpljenje izražajo na način, ki je onkraj zmožnosti zaznavanja čutil človeškega fizičnega telesa, in da sem dolžan poskrbeti zanje, dokler se nahajajo v mojem stanovanju.

2. Naslednjič, ko se bom odločil imeti sobne rastline, bom zanje zgledno skrbel, ko pa se bodo pojavile razmere, zaradi katerih ne bom sposoben več skrbeti zanje, bom poiskal človeka, ki bo poskrbel za njihove življenjske potrebe, ter jih njemu podaril. Sobe so naposled

*zelo nehvaležno bivalno okolje za rastline, zlasti če jih človek ne namesti na njim primer-
no lokacijo in si za njih vzamem čas. Glede
na to, da se v zadnjem času posvečam drugim
projektom, je bolje da jih nimam, ali pa se
zgledujem po Japoncih, ki so tradicionalno
imeli v sobah le ikebane, torej aranžmaje iz
posušenih rastlin, ki ne potrebujejo svetlobe
in zalivanja.*

*3. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel
občutek jeze do očeta in čistilke zaradi prepri-
čanja, da bi avtomatično morala poskrbeti za
moje sobne rastline v času odsotnosti, name-
sto da bi dojel, da je oče tudi polno zaseden s
svojimi projekti, da se ne želi obremenjevati
z vzdrževanjem sobnih rastlin, in da bi mo-
ral jaz sam poskrbeti, da so rože v času moje
odsotnosti pod oskrbo oseb, ki jih bodo z vese-
ljem poskrbele zanje.*

*4. Naslednjič, ko bom odšel iz svojega sta-
novanja za dalj časa, in bodo v mojem sta-
novanju stvari, za katere je potrebno redno
skrbeti, se bom potrudil, da najdem osebo, ki
bo pripravljena za te stvari poskrbeti, in na-*

tančno ji bom razložil vsa moja pričakovanja in zahteve, tako da se izognem kakršnem koli morebitnemu nesporazumu, razočaranju in škodovanju drugim živim bitjem.

5. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel strah pred obsojanjem in nesprejemanjem iz strani drugih ljudi, ko bodo izvedeli, da so moja dejanja povzročila pogin rastlin, namesto da bi se zavedal, da je strah pred obsojanjem drugih v bistvu projekcija obsojanja samega sebe zaradi sprejetih prepričanj, da moram biti popoln in povsem nezmotljiv.

6. Naslednjič, ko bom storil nepopravljivo dejanje, se bom zavedal, da je po toči zvoniti prepozno, da je kakršno koli obsojanje samega sebe nesmiselno, saj s tem škodujem samo sebi, da nihče na tem svetu ni popoln in nezmotljiv, da smo vsi v procesu učenja in izboljševanje samega sebe, zato bom v takšnih primerih učinkovito dihal in ostal tukaj, brez dovoljevanja pojavljanja kakršne koli čustvene reakcije, posledico svojega dejanja pa bom vzel kot življenjsko lekcijo in poskrbel, da enake napake na bom storil nikoli več.

7. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel da mnenja drugih oseb vplivajo name, da sem odvisen od tega, kako me bo drugi videli, in da zato živim v stalnem strahu pred sodbo drugih, namesto da bi se zavedal, da je strah pred sodbo drugih v bistvu projekcija mojega obsojanja do drugih ljudi, saj jih stalno opazujem in kritiziram v pričakovanju da bodo nezmožljivi, in da moram opustiti kakršno koli ideale glede tega, kakšni morajo biti drugi, se zgolj osredotočati na izboljševanje samega sebe, ter druge učiti le z lastnim zgledom.

Ponedeljek, 25. april 2011

Odpor glede fotografiranja alkoholnih pijač

Nekaj časa že odlašam z dokončanjem fotografskega projekta v zvezi z nekim vinogradnikom. Opravil sem fotografiranje prostorov in oseb v vinski kleti, in fotografiral sem tudi vinske steklenice. Kar me sedaj čaka, je le še računalniška obdelava fotografij, torej razvijanje digitalnih negativov, ter izrezovanje ljudi in steklenic iz ozadja. Vendar pa imam velik odpor glede tega projekta iz določenih razlogov.

Glavni razlog je to, da se gre za vinski projekt, torej za pijačo, ki vsebuje alkohol. V trenutni družbi je uživanje alkohola nekaj povsem običajnega, oziroma je na podzavestni ravni povezan celo s pojmi, kot je 'sproščenost' in 'zabava', zato se celo na najbolj svečanih slovesnostih nazdravlja z alkoholno penino. V bistvu pa so te asociacije nekaj povsem nerazumskega, saj alkohol v bistvu deluje na človeka samo tako, da ga naredi neodgovornega, torej da ga

potegne v um, tako da izgubi nadzor nad svojim fizičnim telesom. V trenutku alkoholne omame človeka prevzame občutek notranje topline, ki je v bistvu energija, proizvedena zaradi integracije fizičnega z umom, ki predstavlja princip ločenosti od življenja. Pijan človek pobegne v um in se loči od svojega fizičnega telesa, zato mu ni več mar, kaj se dogaja z njegovim fizičnim telesom in z vsem, kar obstaja v tej fizični realnosti.

Pri Desteni, kjer se učimo natančnega spoznavanja zgradbe in delovanja uma, temeljito ozaveščamo vplive vseh substanc na človekovo zavedanje. Ker kemična struktura alkohola človeka ujame v um, se pri nas odsvetuje kakršno koli uživanje alkoholnih pijač, saj nimajo prav nobene koristi za človeka, temveč so razlog za izjemno veliko število nasilnih dejanj, nesreč in umorov na tem svetu. Dolgoročno zato težimo k temu, da bi se alkohol popolnoma odstranil iz človeške družbe. Vsa nezaželena stanja se lahko odstranijo le, če vsak od nas v slehernem trenutku diha prevzema polno

odgovornost za vse kar obstaja in se dogaja na celotnem svetu. Kakršni koli beg v um je nedopusten, saj se je potrebno integrirati s svojim fizičnim telesom in voditi sebe kot fizično telo po principu tistega, kar je najboljše za vse. Le če bomo vsi drug drugega enakovredno podpirali in delali drugemu tisto, kar želimo, da tudi drugi počnejo nam, bomo lahko živeli izpolnjeno, zadovoljno in polno življenje, brez kakršnega koli strahu oziroma eksistenčne ogroženosti.

1. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel odpor do izvajanja fotografskega projekta, ki je povezan z alkoholnimi pijačami, namesto da bi dojel, da trenutno ni najbolje odklanjati poslov, ki imajo razdvajajoč učinek na družbo, saj sem odvisen od tega sistema in moram najprej finančno poskrbeti za sebe, nato pa na miren način, preko informiranja in politične uvedbe Enakovrednega denarnega sistema, počasi spodbujati odstranjevanje vseh škodljivih dejavnikov iz družbe.

2. *Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel obsojati vinarja in se jeziti na njega zaradi njegovega posla, povezanega z alkoholom, namesto da bi dojel, da trenutno to zanj predstavlja tradicionalni vir dohodka, in če bom želel odstraniti uničevalne posledice uživanja alkoholnih pijač iz tega sveta, bom moral učinkovito dihati, ostati tukaj in ljudem dolgo časa potrpežljivo in notranje umirjeno razlagati posledice alkohola, ter jih povabiti k drugačnim življenjskim navadam, tako da bomo lahko vsi s trezno glavo praktično soustvarjali raj na zemlji.*

Sobota, 30. april 2011

Ustavljanje tihega klepeta v moji glavi

Glede na moje načrte v zvezi s selitvijo v Ljubljano, kjer nameravam pričeti tudi z dodatnimi poslovnimi storitvami, kot je izdelava in trženje promocijskih izdelkov za Desteni, sem opazil svoje vse bolj intenzivno razmišljanje v zvezi s tem. Pričel sem si predstavljati, kako si bom ogledoval možne lokacije zasebnih in poslovnih prostorov, kako jih bom ocenjeval, ugotavljal njihovo primernost in kako bom postavljen pred odločitvijo, katero izmed vseh ogledanih lokacij izbrati. Ob tem se mi je pričel pojavljati občutek tesnobe in strahu, da ne bom izbral najbolj primerno lokacijo, da bi se morda prehitro odločil in spregledal boljšo lokacijo, da se mi bodo poslovne potrebe spremenile, in da me bo najemna pogodba omejevala pri opravljanju dejavnosti ali selitvi na boljšo lokacijo. Številne misli se mi pojavljajo v glavi, možni scenariji in razpleti, ter strah, da bo moja odločitev prinesla kakšne, za mene škodljive posledice.

Vse to razmišljanje je povezano s težnjo po popolnosti, po najboljši možni izbiri, da bi dosegel res najboljše rezultate v mojem življenju. In ti moji podzavestni vzorci izhajajo iz mojega družinskega kroga, kjer sem bil vzgojen kot oseba, od katere se pričakuje popolnost. Praktično sem bil, in sem še, ustrahovan iz strani mojega očeta, ki me vedno zaslišuje o mojem življenju in me straši pred tem, da bi naredil kakšno napako in zapravil svoj denar in premoženje. To seveda počne z dobrimi nameni, saj se želi prepričati, da ne bi storil kakšne neumnosti, vendar mi s takšnim kritičnim odnosom tudi daje nezaupnico, in preveč posega v moje življenje. V pogovoru z njim se počutim kot zaslišanec, ki je osumljen kaznivega dejanja in s svojimi argumenti mu moram dokazati svojo nedolžnost. Vedno mi govori, da je denar najbolj pomemben, da moram poskrbeti za sebe, da ni pomembno kaj počnem, dokler mi to prinaša denar, in čisto nič ga ne brigajo dolgoročni in daljnosežni vplivi njegovega in mojega početja na širšo družbeno stanje. Ne zani-

ma se za težave drugih ljudi, glavno da poskrbi zase, in prepričan je da bo tega zmožen vedno, tudi v najbolj kriznih časih.

Vendar pa se jaz z njim glede tega ne strinjam. Spoznal sem, da je vsak od nas enako odgovorne za vse, kar trenutno obstaja na tem svetu, zato sem odločen nekaj ukreniti glede tega. Sebi sem že dokazal, da zmorem dovolj zaslužiti, ne glede na to, kakšnega posla se polotim, zato sedaj izbiram takšne dejavnosti, ob katerih bom imel priložnost tudi izboljševati sebe in družbene razmere na tem svetu. Iz tega razloga sem se odločil za spletni študij samospoznavanja 'Desteni jaz proces', ki mi bo počasi tudi pričel prinašati iz leta v leto izjemno velik osebni dohodek. Širše družbene razmere pa se bodo izboljšale s politično demokratično uvedbo 'Enakovrednega denarnega sistema'. Razširjanje informacij o teh delujočih in učinkovitih rešitev za praktično ustvarjanje raja na zemlji pa bom omogočil z ustvarjanjem promocijskih predmetov, kot so majice, kapice in podobno, ki jih bom mogoče kupiti od kjerkoli na svetu preko

moje spletne prodajalne, saj sem od De-
steni dobil licenco za trženje njihovih pre-
poznavnih znamk. Načrtovanje in izvedba
teh projektov zahteva veliko presojanja in
odločanja, da bo učinek čim boljši, vendar
pa s stalnim razmišljanjem o vseh možnih
scenarijih zgolj sabotiram samega sebe.

Kajti skrbeti o tem, kaj se zna zgoditi v pri-
hodnosti, je popolnoma nerealno. Resnič-
nost namreč obstaja samo v tem trenutku,
in življenje je možno živeti le dih za dihom,
glede na razmere, ki so tukaj in sedaj. Moj
um pa me skuša prepričati, da je najbolje,
če si v naprej predstavljam vse možne sce-
narije in se nato odločim za najboljšo od-
ločitev. Toda to je iluzorno. Moj um nima
vseh informacij, zato na osnovi svojega
uma nikakor ne morem priti do optimalne-
ga rezultata. Z razmišljanjem mi um samo
jemlje življenjsko energijo, me ujame v vr-
tinec misli in me naredi fizično izčrpanega
zaradi stalnih miselnih in čustvenih proce-
sov. Čas je, da dojamem to slepilo svojega
uma, ga prepoznam kot zvitega saboterja,
ter ustavim vse razdvajajoče podzavestne

miselne vzorce, ki mi jemljejo pozornost od tistega, kar je resnično tukaj in sedaj.

1. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel razmišljati o prihodnosti ter presoјati kaj bi bilo najboljše, namesto da bi dojel, da je vsako razmišljanje o prihodnosti iluzorno, saj se realnost v vsakem trenutku spreminja, zato je možno živeti le diha za dihom, tukaj in sedaj.

2. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel občutek straha pred mnenjem mojega očeta, namesto da bi dojel, da je njegovo mnenje zgolj projekcija njegovih podedovanih podzavestnih vzorcev kritiziranja samega sebe, in da nima nobene verodostojnosti, saj me oče ni zmožen obravnavati kot sebi enakovredno osebo, temveč deluje name iz točke večvrednosti.

3. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel občutek strah pred možnimi napačnimi odločitvami v življenju, namesto da bi dojel, da dokler delujem po principu tistega, kar je najboljše za vse, bodo drugi tudi mene podpirali, zato moj obstoj nikoli ne bo ogrožen.

4. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel prepričanje, da ni pomembno kaj počnem in da je bistveno le to, da zaslužim dovolj denarja, namesto da bi dojel, da je takšen sebičen odnos razlog za vse probleme na tem svetu, za trenutno finančno krizo, in da se ne razmere ne bodo pričele izboljševati dokler ne bo čisto vsak od nas prenehal delovati zgolj v lasten interes ter pričel enakovredno podpirati vsa živa bitja na tem planetu.

5. Ko bom imel naslednjič pogovor s svojim očetom, ne bom dovolil, da mi njegove besede sprožijo občutek strahu, temveč bom učinkovito dihal, ostal tukaj, tem se zavedal, da je njegovo mnenje zgolj projekcija njegovih razdvajajočih podzavestnih vzorcev, s katerimi se še ni soočil.

6. Svoje odločitve bom sprejemal tako, da bom vedno pogledal obstoječe stanje v tistem trenutku, se iz točke enakovrednosti posvetoval z ostalimi, nato pa se odločil po principu tistega, kar je najboljše za vse.

Sobota, 7. maj 2011

Poslovni dogovori in moje čustvene reakcije

V preteklem tednu sem bil skoraj vsak dan v Ljubljani, ker sem si ogledoval potencialne lokacije za moje bivanje in opravljanje poslovne dejavnosti. Najbolj sem se razveselil, ko sem našel popolnoma prenovljeno in sodobno opremljeno stanovanje v Stožicah, ki je imelo eno sobo veliko približno 6 x 8 x 4 metre, kar je bilo točno to, kar sem iskal. Ker nameravam opravljati fotografsko dejavnost, potrebujem namreč en večji prostor zaradi namestitve velikega fotografskega ozadja ter bliskavic levo, desno in nad fotografiranim objektom. Vendar pa je imelo to stanovanje tudi nekaj nezaželenih lastnosti, na primer malce ožjo in nepregledno dovozno cesto in največ dve parkirni mesti. Kljub temu pa sem bil zelo zainteresiran za to stanovanje, saj je bilo blizu centra mesta ter popolnoma opremljeno.

Toda bilo je tudi nekaj težav z dogovarjanjem. Na prvem ogledu me je pričakala nepremičninska agentka in mati lastnika, in potlej sem moral čakati tri dni, ter se ponovno sestati še z agentko in lastnikom, ki je bil v času prvega ogleda v tujini. Izrazil je svoje želje, da se z bivanjem v stanovanju ne uničuje opreme, da se ne povzroča pretiranega hrupa in da ni velikega prometa obiskovalcev. Vse to sem mu zagotovil, in naslednji dan sem pričakoval, da bomo že podpisali najemno pogodbo, toda stvari so se še dodano zapletle. Najemodajalca so prijatelji prestrašili s kopico zgodb, v katerih so poslovni najemniki povzročili probleme, zato je postal zelo nezaupljiv. Potlej je ugotovil da bo problem zaradi zbiranja potrebnega soglasja sosedov za opravljanje poslovne dejavnosti v stanovanju, saj mu sosede zelo zavidajo. Naposled pa se je izkazalo, da bo stanovanje šele čez nekaj mesecev dobilo vso potrebno dokumentacijo o adaptaciji, tako da bi trenutno v stanovanju sicer lahko živel, vendar pa v njem ne bi mogel poslovati.

Glede na prvotni vtis sem si predstavljal, da bom že ta vikend lahko pričel s selitvijo v novo stanovanje, nato pa so se zadeve zasukale v drugo smer, in sedaj je dogovor povsem padel v vodo. Jaz bi lahko postal ob tem hudo razočaran in jezen na najemodajalca zaradi toliko zamanj porabljenega časa in truda, vendar sem bil presenečen sam nad seboj, da sem dejstvo o propadu dogovora prenesel brez najmanjše čustvene reakcije. Še pred nekaj meseci bi me notranje gotovo jeza hudo razžirala, vendar pa sem se s pomočjo študija 'Desteni I Process' naučil sprejemati realnost takšno kot je v tem trenutku, in postal večji gospodar svojih čustev. Postal sem bolj zmožen razumevanja drugih ljudi in se postaviti v njihovo kožo, tako da se v meni ne sproža več tako veliko podzavestnih čustvenih reakcij kot nekoč. Zato ta študij priporočam vsakemu, ki bi rad izboljšal medsebojne odnose in dosegel notranjo čustveno stabilnost. Dodatne prednosti tega študija so, da lahko hitro postaneš tudi mentor drugim osebam in na ta način služiš denar.

Drugi dogodek iz preteklih dni, ki je name pustil močan vtis, pa je bil dogovarjanje za izdelavo spletne trgovine z eno izmed najbolj profesionalnim slovenskih podjetjem iz tega področja. Na drugem sestanku sem se z vodjo projektov pričal dogovarjati o ceni izdelave spletne trgovine, in ko mi je povedal cenovni razpon, sem v sebi začutil močno čustveno reakcijo, povečala se mi je notranja temperatura, in zdi se mi, da sem močno zardel v obraz. Sam sem bil sicer po mojem prepričanju pripravljen veliko vložiti v izdelavo spletne trgovine, vendar pa je cena presegla moja pričakovanja za skoraj desetkrat. Toda za svojo čustveno reakcijo sem sam odgovoren, saj sem doslej delal kot samostojni fotograf in odlično shajal skozi mesec z razmeroma majhnimi mesečnimi zaslužki. Sedaj pa se spuščam v posel, ki bo zahteval veliko večji obseg poslovanja in tudi finančne vložke. Zato bom sedaj prevzel odgovornost za to čustveno reakcijo, jo učinkovito odstranil s samo-odpuščanjem in naredil popravek samega sebe, tako da bom v prihodnosti sposoben sprejemati informacije o cenah izdelkov in

storitev brez moje osebne sodbe in posledično čustvene reakcije zaradi sprejetega in dopuščene merila, na osnovi katerega delim cene na poceni in drago:

1. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel predstavo o višini zneska za izdelavo spletne trgovine in prepričanje, da je dandanes informacijska tehnologije tako napredovala, da je hitro in zelo poceni možno izdelati zelo zahtevne spletne trgovine, namesto da bi dojel, da je informacijska tehnologija hkrati tudi panoga, v kateri se stvari izredno hitro spreminjajo, da je potrebno vlagati ogromno časa za sledenje razvoju, in da zato profesionalna programerska podjetja vlagajo veliko časa in denarja v svoj razvoj, zato je tudi cena njihovih storitev takšna, da lahko pokrijejo te svoje investicije.

2. Odpustim si, da sem si dopustil in sprejel čustveno navezati na denar, si ga lastiti in se bati, da ga bom izgubil, namesto da bi se zavedal, da je denar zgolj sredstvo za medsebojno izmenjavo, da zgolj posedovanje denarja nima nobene koristi, in da je bolj smiselno,

da kroži in se porazdeli enakovredno med vse ljudi, tako da v tem sistemu vsak lahko z njegovo pomočjo poskrbi za svoje osnovne življenjske potrebe.

3. Ko se bom naslednjič z nekom pogovarjal o ceni nekega izdelka ali storitve, in bom slišal višino zneska, bom učinkovito dihal in ostal tukaj, v svojem umu ne bom dovolil proizvodjanja nobenih obsojajočih misli, vprašal bom za utemeljitev cene brez kakršne koli čustvene reakcije, ter sprejel sogovornika kot meni enakovrednega, oziroma se bom postavil v njegovo kožo, ter komuniciral z njim, kot bi želel, da drugi komunicirajo z menoj.

Moji kontaktni podatki

Če vas zanima kar koli v zvezi s to knjigo in Desteni rešitvami za izboljševanje razmer na tem svetu, me lahko pokličete po telefonu, mi pošljete navadno ali elektronsko pošto, ali me osebno obiščete. Tole so moji kontaktni podatki:

**Promocijske storitve
Valentin Rozman s.p.
Snežniška ulica 10
1000 Ljubljana**

Telefon: **041 756 753**

E-naslov: **info@valentinrozman.si**

Osebni FaceBook profil:

facebook.com/valentin.rozman.profil

Spletna stran: **valentinrozman.si**

Poslovna FaceBook stran:

facebook.com/valentin.rozman.stran

Spletna trgovina: **equality-store.com**

FaceBook stran spletne trgovine:

facebook.com/EqualityStore

Twitter profil:

twitter.com/ValentinRozman

Netlog profil:

netlog.com/ValentinRozman

Linkedin profil:

linkedin.com/in/valentinrozman

Destonians profil:

destonians.com/u/valentin-rozman

Skype ime:

valentin.rozman

Google račun:

psihoval@gmail.com

Blog v slovenskem jeziku:

ValentinRozman.blogspot.com

Blog v angleškem jeziku:

ValentinRozmanSL.blogspot.com

Video kanal v slovenskem jeziku:

youtube.com/ValentinRozmanSL

Video kanal v angleškem jeziku:

youtube.com/ValentinRozman

Vabim vas, da me zaprosite za prijateljstvo na FaceBook in drugih socialnih mrežah, ter se naročite na moje bloge in video kanale, da boste obveščeni o vseh novih objavah. In oglejte si fotografije iz potovanja in bivanja na farmi Desteni v mojem FaceBook profilu.

Če želite biti obveščeni o mojih naslednjih knjižnih izdajah, predavanjih in sorodnih dogodkih, mi pošljite elektronsko pošto z naslovom: **Prijava na obveščanja** na e-naslov: **info@valentinrozman.si**
Vsebina e-sporočila naj vsebuje:

- 1. Ime in priimek**
- 2. Naslov (ulica, pošta)**
- 3. Elektronski naslov (e-mail)**
- 3. Številka (mobilnega) telefona**

Desteni spletne povezave

Kontakte ostalih aktivnih Destonijcev iz Slovenije lahko poiščete na spletni strani Desteni Slovenija. Za prijateljstvo lahko zaprosite tudi ostale člane Desteni in se naročite na njihove bloge in vloge.

Na FaceBook steni svojega profila, strani "Desteni Slovenija" in skupine "Praktično ustvarjanje raja na zemlji" dnevno objavljam glavne nove prispevke oseb iz farme Desteni ter vseh aktivnih slovenskih Destonijcev.

Spletna stran Desteni Slovenija:
desteni.si

FaceBook stran Desteni Slovenija:
facebook.com/destenislovenija

Praktično ustvarjanje raja na zemlji:
**facebook.com/groups/
desteni.slovenia**

Matična spletna stran Desteni:

desteni.co.za

Izobraževalni program Desteni I Process:

desteniiprocess.com

Nasveti za umsko obsedene osebe:

demonology.co.za

Lastna spletna socialna mreža:

destonians.com

Program Enakovredni Denarni Sistem:

equalmoney.org

Neobvezna iniciativa za britje glave:

faceworldfaceoff.com

Desteni forum za novince:

desteni.co.za/intro-forum

Equal Money System forum:

equalmoney.org/forum

V avgustu 2011 smo beležili napad neznanih oseb, ki so na še nepojasnen način uspeli v enem samem dnevu doseči odstranitev nekaterih glavnih Desteni YouTube

kanalov. Na ta način je postalo nedosegljivih nekaj tisoč izjemno podpornih video posnetkov. Ker YouTube uporabnikom ne omogoča primerne zaščite pred zlonamernimi napadi, se sedaj Desteni vsebine selijo na varne strežnike, ki gostujejo tudi WikiLeaks. Odtlej zbiramo tudi materialne dokaze vseh spletnih napadov in groženj, tako da bomo lahko učinkovito uporabili vse obstoječe mehanizme pravne zaščite. Tole so najbolj priporočeni YouTube kanali Destonijcev, ki v času pisanja te knjige ostali še nedotaknjeni:

[youtube.com/DemonsDaily](https://www.youtube.com/DemonsDaily)
[youtube.com/DesteniRanch](https://www.youtube.com/DesteniRanch)
[youtube.com/DesteniProdCrossOver](https://www.youtube.com/DesteniProdCrossOver)
[youtube.com/DesteniEqualMoney](https://www.youtube.com/DesteniEqualMoney)
[youtube.com/DesteniComedy](https://www.youtube.com/DesteniComedy)
[youtube.com/FaceWorldFaceOff](https://www.youtube.com/FaceWorldFaceOff)
[youtube.com/SunetteSpies](https://www.youtube.com/SunetteSpies)
[youtube.com/Estenidw](https://www.youtube.com/Estenidw)
[youtube.com/AndreaRossouw1](https://www.youtube.com/AndreaRossouw1)
[youtube.com/ShaveBaldForLife](https://www.youtube.com/ShaveBaldForLife)
[youtube.com/MarlenLife](https://www.youtube.com/MarlenLife)
[youtube.com/MattiFreeman1](https://www.youtube.com/MattiFreeman1)
[youtube.com/BellaBargilly](https://www.youtube.com/BellaBargilly)
[youtube.com/cameronvcope](https://www.youtube.com/cameronvcope)

To je droben izbor povezav do video kanalov več sto Destonijcev, ki imajo nekateri po več kot deset video kanalov, tudi na ostalih video portalih, kot je na primer Vimeo, TwitVid, SkyTube, LiveVideo, DotSub in PowerVideoTube.

Pri Desteni so s svojo dvajsetletno zgodovino delovanja dokazali, da se trdno in nemajno stoji za principom enakovrednosti vseh živih bitij, ter vztrajno spreminja razmere na tem svetu tako, da bodo najboljše za vse. Dela je veliko, vendar se mora vsak posameznik naprej osredotočiti na sebe in poskrbeti za uspešno življenje v obstoječem družbenem sistemu.

Ne podpiramo nobenega nasilja, čustvenih izbruhov, uličnih protestov in valjenje krivde na politiko ali določene posameznike, ker je vsak od nas odgovoren za vse, kar trenutno obstaja na tem svetu. Pri iskanju krivca za probleme najprej pokažemo na sebe, potlej pa poiščemo mirne in sistemsko sprejemljive poti, da se bo globalni sistem spremenil, ter postal prava podoba raja.

Vsaka nova ideja gre skozi tri faze:

1. Najprej se ji vsi posmehujejo, jo označijo kot utopijo in nekaj neuresničljivega.

2. Potlej se doživi izjemen odpor in napad iz strani sistema, ki skuša uničiti idejne vodje.

3. In naposled idejo vsi sprejmejo kot nekaj povsem samoumevnega.

Sčasoma bo širša družba dojela, da lahko živimo na tem svetu v popolnem sožitju, brez tekmovanja, ustrahovanja, lakote ter vojn, in prihodni rodovi se bodo vsem našim trenutnim neumnostim le še glasno smejali.

Enakovredni denarni sistem equalmoney.org

Bernard Poolman: Resnica ne obstaja. Obstajajo samo medsebojni odnosi. Lahko si del tistega, kar je vedno najboljše za vse, ali pa deluješ iz lastnega interesa in dovoljuješ obstoj škodovanja na račun tvoje osebne sreče. To je Alfa in Omega tega sveta. Najvišja resnica. Odloči se, kaj boš postal in to bo vplivalo na vsakega posameznika. Vesolje je skupina in če nisi sposoben biti del skupine, si lahko predstavljaš, kakšne bodo zate posledice.

Valentin Rozman že več kot deset let odkriva vzroke za probleme na tem svetu ter obstoječe rešitve. Oktobra 2009 je spoznal organizacijo Desteni, ki ponuja najbolj natančne in zdravorazumske odgovore na katero koli življenjsko vprašanje ter spletni izobraževalni in globalni politični program za praktično ter zanesljivo odstranitev vsega zla iz tega sveta.

